

Ý NGHĨA VỀ TIỆC THÁNH

*Trong Giáo Hội
Giám Lý Liên Hiệp*

E. Byron Anderson

Ý NGHĨA VỀ TIỆC THÁNH

Trong

Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp

E. Byron Anderson

Các trích dẫn về Kinh Thánh, (trừ khi có sự đề cập nào khác), được trích từ nguồn Phiên bản Mới Căn Bản của Kinh Thánh (New Revised Standard Version), bản quyền © 1989 bởi cơ quan Cơ-đốc Giáo Dục của Hội đồng Toàn Quốc của Giáo Hội Các Hội Thánh của Đấng Christ (Church of Christ) tại Hoa Kỳ. Đã đăng ký Bản quyền. Được sử dụng bởi sự cho phép.

Ý NGHĨA CỦA TIỆC THÁNH TRONG GIÁO HỘI GIÁM LÝ LIÊN HIỆP. Bản quyền © 2014 Tài liệu môn đồ hóa. Đã đăng ký bản quyền. Không có phần nào của cuốn sách này có thể được tái bản trong bất kỳ dưới bất kỳ hình thức nào như in ấn hoặc điện tử, mà không có sự cho phép bằng văn bản, ngoại trừ trong trường hợp trích dẫn ngắn gọn trong các bài viết đặc biệt hoặc các bài viết đáng giá. Để biết thông tin về quyền hạn và sự cho phép, xin liên lạc đến abreeden@upperroom.org.

MỤC LỤC

Giới Thiệu	4
Những Nhân Chứng Thánh Kinh	5
Các Tên Gọi Dành Cho Tiệc Thánh	8
Lời Chúa Và Bàn Tiệc Thánh	12
Thánh Lễ Chúc Tạ.....	14
Các Câu Hỏi Về sự Cầu Nguyện Trong Thánh Lễ Chúc Tạ	18
Điều Gì Đã Xảy Ra?.....	20
Sự Hiện Diện Thật Sự Của Đấng Christ.....	22
Ai Có Thể Đón Nhận?	24
Các Câu Hỏi Về Những Ai Có Thể Đón Nhận.....	27
Ai Là Người Dự Một Cách Xứng Đáng?.....	29
Bao lâu Thì Cử Hành?	31
Các Câu hỏi về Số Lần và Thời gian.....	33
Phương Thức Đón Nhận Tiệc Thánh?.....	35
Các Câu Hỏi Thường Gặp	38
Cử Hành Tiệc Thánh	39
Chủ Lễ và Mục Vụ.....	44
Sự Cẩn Trọng Bánh và Chén Của Tiệc Thánh	49
Ý Nghĩa Tâm Linh Trong Tiệc Thánh.....	53
Tài Liệu Đọc Thêm	54
Về Tác Giả	55

GIỚI THIỆU

Thật là một điều tuyệt vời và thánh khiết khi được mời đến dự tiệc tại bàn thờ của Chúa. Đối với một số người, lời mời đến tham dự bàn tiệc gợi lên những kỷ niệm về những thời gian thánh thiện trong cuộc đời mình, về những mối quan hệ đặc biệt với nhà thờ, và về ân điển vô biên của Đức Chúa Trời. Đối với một số người khác, nó mang lại những kỷ niệm về thực trạng mất đoàn kết của Hội Thánh: thiếu sự chào đón trong một số nhà thờ, nhu cầu hòa giải trong cộng đồng Hội Thánh và gia đình cũng như giữa các nhà thờ, sự tội lỗi và sự thất bại. Những hoàn cảnh này mời gọi chúng ta kiểm nghiệm lại sự hiểu biết của chúng ta về bữa ăn Thánh này.

Tập sách này được viết ra để giới thiệu ngắn gọn về ý nghĩa và sự cử hành Tiệc Thánh (*Holy Communion*) trong Giáo hội Giám Lý Liên Hiệp (*The United Methodist Church*), nhất là sự trình bày trong sách *Sự Mầu Nhiệm Thánh này: Một Sự Hiểu Biết Của Giám Lý Về Tiệc Thánh* (*This Holy Mystery: A United Methodist Understanding of Holy Communion*) (sau đây gọi tắt là THM), được chấp thuận qua Đại Hội Tổng Liên (*General Conference*) của Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp 2004 và được tái chấp thuận vào năm 2012. Trong tập sách này, chúng ta sẽ khám phá một số câu hỏi căn bản về ý nghĩa của Tiệc Thánh: Điều gì trong Kinh Thánh cho chúng ta biết về Tiệc Thánh? Những tên gọi khác nhau về Tiệc Thánh có ý nghĩa như thế nào và chúng định hình sự hiểu biết của chúng ta như thế nào về ý nghĩa của nó? Bối cảnh và hình thức của việc phụng sự Tiệc Thánh (*Lời Chúa và Bàn Tiệc Thánh trong Thánh Ca Giám Lý*) đã ảnh hưởng đến sự hiểu biết này như thế nào? Lời cầu nguyện của Thánh Lễ Chúc Tạ (*Great Thanksgiving*) tại bàn thờ Chúa là gì? Tiệc Thánh có tác dụng gì đối với đời sống của Hội Thánh? Ai có thể đón nhận Tiệc Thánh trong Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp? Khoảng thường xuyên bao lâu thì chúng ta nên cử hành hoặc đón nhận Tiệc Thánh? Tại sao chúng ta đón nhận Tiệc Thánh bằng nhiều cách khác nhau trong các Hội Thánh? Ngoài những câu hỏi về ý nghĩa, chúng tôi cũng sẽ cung cấp những câu trả lời về một số câu hỏi thường gặp liên quan đến việc thực hành Tiệc Thánh, đặc biệt là các câu hỏi như ai sẽ là

người cử hành Thánh Lễ Tiệc Thánh, sự quan tâm về bánh và chén sẽ như thế nào và làm thế nào để ứng phó với văn hóa hiện đại của Hội Thánh?

CHỨNG NHÂN TỪ KINH THÁNH

Một số câu chuyện trong Kinh Thánh giúp chúng ta hiểu về Thánh Lễ Tiệc Thánh. Chúng ta hầu như thường đề cập đến câu chuyện về bữa ăn của Chúa Giê-su với các môn đồ Ngài ở trên phòng cao vào đêm Ngài bị phản bội (Ma-thi-ơ 26:17-30; Mác 14:12-26; và Lu-ca 22:7-23). Mỗi phần đoạn Phúc Âm trên đều ghi lại cách Chúa Giê-su, vào đêm bị phản bội, đã lấy bánh, tạ ơn và bẻ ra, và trao cho các môn đồ với những lời: “Đây là thân thể Ta”. Sau bữa ăn tối, Ngài lấy một chén rượu, tạ ơn và trao cho các môn đồ với lời lẽ: “Đây là huyết của sự giao ước của Ta, đã đổ ra cho nhiều người để được tha tội” (Ma-thi-ơ 26:26 -28).

Khi Phao-lô kể lại nguồn gốc Bữa Tiệc Biệt Ly của Chúa trong 1Cô-rinh-tô 11: 3-26, ông đã nhắc nhở Hội Thánh về truyền thống mà ông đã nhận được từ Chúa Giê-su và truyền lại cho Hội Thánh cũng như cho chúng ta.

Những câu chuyện đã kể lại những lời của Chúa Giê-su tại bàn ăn trên phòng cao được gọi là *câu chuyện của Giáo hội*. Câu chuyện đã kể lại việc Thánh Lễ Tiệc Thánh được bắt đầu như thế nào và đã kể lại mệnh lệnh của

Chúa Giê-su rằng Hội Thánh cứ tiếp tục cử hành bữa ăn này trong danh Ngài để tưởng nhớ Ngài.¹

Tất cả những câu chuyện này đều nhấn mạnh tầm quan trọng của việc Chúa Giê-su tự hiến thân mình, sự trung tín của Ngài đối với Đức Chúa Trời khi đối mặt với cái chết và sự tiếp tục quan tâm của Ngài dành cho các môn đồ. Đặt trong bối cảnh của bữa ăn Lễ Vượt Qua, những câu chuyện về bữa ăn cuối cùng này tập trung sự chú ý của chúng ta vào mối quan hệ giữa các sự kiện của Lễ Vượt Qua (Xuất Ê-díp-tô Ký 12:1-28) và cái chết của Chúa Giê-su trên thập tự giá. Trong câu chuyện Xuất Ê-díp-tô Ký, máu của những con chiên mà dân Y-sơ-ra-ên dùng để đánh dấu trên khung cửa của họ, là dấu hiệu để Đức Chúa Trời không phán xét các gia đình của họ. Còn trong các câu chuyện Phúc Âm về Bữa Tiệc Biệt Ly và sự đóng đinh trên thập tự giá, máu của Chúa Giê-su là dấu hiệu để Đức Chúa Trời không đưa ra phán xét cho con người vì có tội lỗi của họ.

Đây không phải là những câu chuyện duy nhất giúp chúng ta hiểu được ý nghĩa của Thánh Lễ Tiệc Thánh. Một số câu chuyện khác, chẳng hạn như câu chuyện về việc cung cấp thức ăn cho đoàn dân đông (Ma-thi-ơ 14: 3-21; Mác 6:30-44 và 8:1-10; Lu-ca 9:10-17; Giăng 6:1-13, 25-59), được kết nối với bữa ăn trên phòng cao bằng sự lặp lại các hành động nhận, tạ ơn, bẻ ra và ban cho của Chúa Giê-su. Trong mỗi câu chuyện này, chúng ta thấy Chúa Giê-su quan tâm đến những người đã theo Ngài. Các câu chuyện cho thấy Chúa Giê-su làm họ thỏa mãn cơn đói tinh thần của đoàn dân bằng sự dạy dỗ của Ngài, và thỏa mãn cơn đói thể xác của họ bằng bánh mà Ngài ban.

Lời tường thuật của Giăng (Giăng 6:25-51) nhắc nhở Hội Thánh rằng đây không phải là lần đầu tiên cũng không phải là lần cuối cùng Đức Chúa Trời cung cấp thức ăn trong đồng vắng. Giăng nhắc chúng ta nhớ đến câu chuyện về cuộc Xuất hành và hành trình của Y-sơ-ra-ên trong sa mạc (Xuất Ê-díp-tô Ký 16:1-17). Đức Chúa Trời đã cung cấp cho dân Y-sơ-ra-ên trong

¹ *Sự Nhiệm Mầu Thánh Này: Một Sự Hiểu Biết Của Giám Lý Về Thánh Lễ Tiệc Thánh* (sau được gọi tắt là THM) (Nashville: General Board of Discipleship, 2004), “Ý Nghĩa Về Thánh Lễ Tiệc Thánh,” 8-9

đồng vắng hai món quà là ma-na và chim cút, ngay cả khi Y-sơ-ra-ên thử thách Đức Chúa Trời (Thi Thiên 95:9).

Những câu chuyện khác cũng được đánh dấu bằng hành động của Chúa Giê-su như cầm lấy, tạ ơn, bẻ ra và ban cho được tìm thấy trong câu chuyện về sự hiện ra của Chúa Giê-su với các môn đồ sau khi Ngài phục sinh. Trong Lu-ca 24:13-35, Chúa Giê-su hiện ra với hai môn đồ trên đường Em-ma-út. Mặc dù họ không nhận ra Chúa Giê-su khi đang đi trên đường, nhưng họ vẫn mời Người tham gia bữa ăn với họ. Sau khi Chúa Giê-su cầm lấy, tạ ơn, bẻ ra và ban cho, các môn đồ được mở mắt và họ nhận ra Ngài. Theo cách tương tự, Giảng ghi lại rằng khi Chúa Giê-su hiện ra với các môn đồ trên bờ biển, Ngài chuẩn bị bữa ăn cho họ và họ nhận ra Ngài (Giăng 21: 4-14).

Trong Công Vụ Các Sứ Đồ 2:42-47, Hội Thánh đầu tiên đã tiếp tục tưởng nhớ Chúa Giê-su trong sự dạy dỗ của các sứ đồ, trong mỗi thông công của cộng đồng, trong việc bẻ bánh và trong những lời cầu nguyện chung. Chính những hành động này đã trở thành dấu hiệu riêng biệt của cộng đồng Cơ-đốc sơ khai.

Trong mỗi câu chuyện này, chúng ta đều nghe những lời tường thuật về sự hiện diện và chăm sóc của Chúa Giê-su đối với cộng đồng đức tin. Trong câu chuyện bữa ăn cuối cùng trong Ma-thi-ơ, Mác và Lu-ca, Chúa Giê-su trong vai trò là *Con chiên hiến tế* (câu chuyện Lễ Vượt Qua) thay cho tội lỗi của chúng ta. Chúng ta được gợi nhớ về câu chuyện trong Xuất Ê-díp-tô Ký qua lời dạy của Chúa Giê-su về bánh sự sống. Các hành động của Chúa Giê-su được nối kết với sự tiếp tục quan tâm của Đức Chúa Trời đối với cộng đồng giao ước, cung cấp nguồn nuôi dưỡng ngay cả trong sa mạc. Trong sự việc cho đoàn dân ăn, sự việc chia sẻ một bữa ăn chính là dấu hiệu của lòng thương xót của Chúa Giê-su đối với những người theo Ngài và lắng nghe sự dạy dỗ của Ngài. Trong các trình thuật sau khi Phục sinh, Chúa Giê-su tiếp tục hiện diện với các môn đệ và cộng đoàn đức tin với sự chăm sóc này. Trong sinh hoạt của Hội Thánh đầu tiên được ghi lại trong sách Công Vụ Các Sứ Đồ, Hội Thánh nhớ lại trong các cuộc họp mặt hàng

tuần của mình về sự hy sinh, thông công và chăm sóc mà Chúa Giê-su đã cung cấp khi Ngài tụ họp quanh Ngài tất cả mọi người từ mọi tầng lớp để chia sẻ cho họ một bữa ăn.

CÁC TÊN GỌI DÀNH CHO TIỆC THÁNH

Các nhà thờ khác nhau gọi *bữa ăn thánh* bằng nhiều tên khác nhau: Tiệc Thánh (*Eucharist*), Bữa Tiệc Biệt Ly của Chúa (*Lord's Supper*), Thánh Lễ Hiệp Thông (*Holy Communion*). Trong khi có những tên khác, ba danh từ này được sử dụng phổ biến nhất trong Giáo hội Giám Lý Liên Hiệp. Mỗi tên gọi đều có nguồn gốc từ chứng nhân Tân Ước và đời sống của Hội Thánh sơ khai.

Một số hệ phái diễn tả bữa ăn thánh này như một Thánh Lễ (*sacrament*), trong khi những hệ phái khác gọi nó là một Giáo Nghi (*ordinance*).² Là một thành viên Giám Lý, chúng ta hiểu Tiệc Thánh là một Thánh Lễ (*bí tích*). Tiệc Thánh (và cả Báp-têm) là một phương tiện để Thiên Chúa gặp gỡ chúng ta, để hành động trong chúng ta, và để nâng đỡ chúng ta trong sự thương xót và yêu thương. Các Thánh Lễ (bí tích) là “những dấu hiệu nhất định của ân điển và ý muốn tốt lành của Đức Chúa Trời đối với chúng ta.” Trong các Thánh Lễ, “Đức Chúa Trời hành động vô hình trong chúng ta, phấn khích, thêm sức và củng cố đức tin của chúng ta.”³

Danh từ *Thánh Lễ* (*sacrament*) xuất phát từ một danh từ tiếng La-tinh có nghĩa là *cam kết hoặc tuyên thệ*. Trong trường hợp này, đó là lời cam kết về sự hiện diện liên tục của Đức Chúa Trời trong cuộc sống của chúng ta. Thánh Lễ Tiệc Thánh là biểu tượng của lời cam kết này của Đức Chúa Trời

² THM, “Tên gọi của các Thánh Lễ,” 3-4.

³ *Sách Giáo Luật của Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp* – 2012 (Nashville: the United Methodist Publishing House, 2012), điều 104, trang 67 và 72.

đến với Hội Thánh và là dấu chỉ của sự mầu nhiệm của tình yêu Thiên Chúa đối với thế gian.⁴

Ngược lại, giáo nghi là một mệnh lệnh, quy tắc hoặc luật lệ. Khi chúng ta nói về bữa ăn thánh như một giáo nghi, là chúng ta đang nói rằng chúng ta tham gia vào bữa ăn thánh để thực hiện mệnh lệnh của Chúa Giê-su rằng chúng ta “làm điều này” để tưởng nhớ đến Ngài.

Nếu hiểu bữa ăn thánh như một Thánh Lễ nghĩa là chúng ta sẽ nhấn mạnh hành động của Đức Chúa Trời trong và qua bữa ăn. Sự hiểu biết này nhấn mạnh con đường mà tình yêu của Đức Chúa Trời đến với chúng ta như một món quà quý giá. Nếu hiểu bữa ăn thánh như một giáo nghi nghĩa là chúng ta sẽ tập trung sự chú ý vào sự vâng lời và hành động của chúng ta trong bữa ăn. Sự hiểu biết này nhấn mạnh nghĩa vụ chúng ta phải đáp lại sự hiện diện quý giá của Đức Chúa Trời và mệnh lệnh theo sau.⁵ Là những người Giám Lý Liên Hiệp, chúng ta

dành ưu tiên công việc ân điển của Đức Chúa Trời trong cuộc sống của chúng ta, và đó là đặc tính của Thánh Lễ của bữa ăn thánh. Sự vâng lời và hành động của chúng ta luôn theo sau trong sự hồi đáp lại hành động của Đức Chúa Trời trong cuộc sống của chúng ta.

Danh từ *Tiệc Thánh* (*Eucharist*) xuất phát từ ngôn ngữ Hy Lạp có nghĩa là *tạ ơn*.⁶ Trong các lời tường thuật về bữa ăn ở trên phòng cao, cũng như

⁴ THM, “Thần học về các bí tích” (The theology of sacraments), 7.

⁵ Điểm này là trọng tâm của bài giảng của John Wesley “Nhiệm vụ của việc Tiệc Thánh thường xuyên”.

⁶ THM, “Tên gọi của các Thánh Lễ,” 4.

trong các câu chuyện về việc cho đám đông ăn, hành động của Chúa Giê-su được mô tả là cầm lấy, ban phước hoặc tạ ơn, bẻ ra, và ban cho. Trong Ma-thi-ơ (26:26-27) và Mác (14:22-23), Chúa Giê-su ban phước cho bánh và tạ ơn trên chén. Gọi bữa ăn là Tiệc Thánh (*Eucharist*) giúp chúng ta nhớ rằng trong khi bẻ bánh và chia sẻ chén, Chúa Giê-su đã tạ ơn Thiên Chúa về công trình cứu rỗi của Thiên Chúa trên thế gian. Nó cũng nhấn mạnh sự ngợi khen và cảm tạ mà chúng ta dâng lên Đức Chúa Trời trong lời cầu nguyện tại bàn tiệc của Chúa và trong việc chia sẻ bánh và chén.

Mỗi khi chúng ta dùng danh từ *Bữa ăn tối của Chúa* (*Lord's Supper*), nghĩa là chúng ta đang dựa trên sự mô tả của Phao-lô về bữa ăn trong 1Cô-rinh-tô 11.⁷ Trong phân đoạn này, Phao-lô bắt Hội Thánh Cô-rinh-tô phải chịu trách nhiệm về việc lạm dụng bữa ăn tối của họ. Hội Thánh Cô-rinh-tô đã để cho sự chia rẽ xảy ra và sự bất bình đẳng gia tăng giữa các thành viên trong cộng đoàn. Một số người trong Hội Thánh đến sớm, ăn uống theo cách khiến những người đến trễ hơn bị đói (1Cô-rinh-tô 11:17-22). Đối với Phao-lô, hành động của Hội Thánh Cô-rinh-tô đã phản bội (đi ngược) lại ý nghĩa của Bữa ăn tối của Chúa (phải là một hành động của toàn thân thể Chúa Giê-su Christ, tức là Hội Thánh.)

Thật hấp dẫn để tin rằng bữa ăn thánh thuộc về nhà thờ. Nhưng, lời cảnh báo của Phao-lô cho Hội Thánh Cô-rinh-tô là đây không phải là bữa ăn thánh mà chúng ta mời người khác nhưng là bữa ăn của Đấng Christ — Bữa ăn tối của Chúa — mà nơi đó chúng ta được mời. Nghĩa là, chúng ta không phải là người chủ trì bữa ăn; trái lại chính Chúa Giê-su Christ là chủ nhân bữa tiệc của chúng ta. Chúa mời gọi chúng ta đến bữa ăn tối của Ngài để chúng ta có thể cùng tham gia với Chúa và với nhau quanh bàn ăn của Chúa.

Danh từ thông dụng thứ ba cho bữa ăn thánh là *Thánh Lễ Hiệp Thông* (*Holy Communion*).⁸ Danh từ này phản ánh thực tế là khi chúng ta quây

⁷ THM, “Tên gọi của các Thánh Lễ,” 3.

⁸ THM, “Tên gọi của các Thánh Lễ,” 4.

quần bên bàn ăn của Chúa, thì chúng ta sẽ giao tiếp với Đấng Christ và với nhau. Khi Phao-lô thách thức sự thất bại của Hội Thánh Cô-rinh-tô, ông đã kêu gọi họ là mỗi khi hiệp thông với Đức Chúa Trời thì họ cũng phải có sự hiệp thông với nhau. Người Cô-rinh-tô đã thất bại khi không nhận ra thân thể của Đấng Christ thực sự hiện diện trong cộng đồng đức tin của họ mỗi khi tụ họp tại bàn ăn. Cho nên, qua sự chia sẻ cùng nhau về bánh và chén trong cộng đoàn đức tin, thì chúng ta sẽ vừa được đưa vào mối quan hệ với Thiên Chúa trong Chúa Giê-su Christ cũng vừa được đưa vào mối quan hệ yêu thương nhau. Trong Thánh Lễ Hiệp Thông, việc chúng ta tạ ơn Đức Chúa Trời và tham dự “Bữa ăn tối của Chúa” trở thành một phương tiện để chúng ta bắt đầu thực hiện hai giới răn lớn là *kính Chúa và yêu người lân cận*.

Mỗi khi chúng ta gọi bữa ăn thánh là *Tiệc Thánh (Eucharist)*, thì chúng ta nhớ đến lời tạ ơn mà Chúa Giê-su đã dâng lên Thiên Chúa khi quy tụ các môn đệ trong bữa ăn. Trong Tiệc Thánh, chúng ta tiếp tục dâng lên Thiên Chúa lời ngợi khen và cảm tạ. Chúng ta cảm tạ Đức Chúa Trời không chỉ về bánh và chén (biểu tượng của sự sống, sự chết và sự phục sinh của Đấng Christ) mà còn về tất cả những gì Đức Chúa Trời đã làm và tiếp tục làm để cứu thế gian.

Mỗi khi chúng ta gọi bữa ăn thánh là *Bữa ăn tối của Chúa (Lord's Supper)*, thì chúng ta sẽ tập trung vào Đấng mời chúng ta dùng bữa, Đấng ban cho chúng ta bánh sự sống và chén cứu rỗi.

Mỗi khi chúng ta gọi bữa ăn thánh là *Thánh Lễ Hiệp Thông (Holy Communion)*, thì chúng ta nói lên kết quả của việc chúng ta quay quần tại bàn ăn: Chúng ta được đưa vào và được nâng đỡ trong mối quan hệ với Thiên Chúa và người lân cận.

LỜI CHÚA VÀ BÀN TIỆC THÁNH

Khuôn khổ của mục vụ Tiệc Thánh được tìm thấy trong các nghi thức của Lời Chúa và Bàn Thờ Của Chúa (*Word and Table*).⁹ Hình thức căn bản của mục vụ này có thể được nhìn thấy trong câu chuyện về các môn đệ trên đường Em-ma-út trong Lu-ca 24:13-35.¹⁰ Trên đường đến Em-ma-út, các môn đệ được tham gia với Chúa phục sinh. Chúa Giê-su giải thích Kinh Thánh cho họ và sau đó dùng bữa với họ. Chính trong việc bẻ bánh, tạ ơn và chia sẻ bánh của Chúa Giê-su mà các môn đồ được mở mắt và họ nhận ra Chúa Giê-su. Các môn đồ trở về Giê-ru-sa-lem, loan báo tin mừng về sự phục sinh của Chúa Giê-su.

Mô hình căn bản của việc tuyên bố và đáp lại (Lời Chúa) cùng sự tạ ơn và hiệp thông (Bàn Thờ Của Chúa) cung cấp một phác thảo về sự thờ phượng của Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp ngày nay.¹¹ Mô hình giả định rằng Lời Chúa được tuyên bố trong các bài đọc Kinh Thánh và bài giảng chính cũng là cùng một Lời Chúa được tuyên bố tại bàn thờ của Chúa. Mô hình này cũng giả định rằng Lời Chúa được ban hành tại bàn thờ của Chúa trong việc bẻ bánh và chia sẻ chén cũng chính là Lời Chúa được ban hành trong việc đọc và rao giảng. Nghĩa là, mô hình này phản ánh sự thống nhất thiết yếu của Lời Chúa và Bàn Thờ Của Chúa. Chúng ta không thể thực hiện mà không có một trong hai yếu tố này trong sự thờ phượng của chúng ta. Bề rộng của mô hình này cũng cung cấp cho Hội Thánh một khuôn mẫu về sự thống nhất căn bản trong thờ phượng ngay cả khi mô hình được thực hiện đa dạng trong các Hội Thánh khác nhau của chúng ta.

Trong vòng mô hình căn bản về Lời Chúa và Bàn Thờ Của Chúa này, thì mô hình dành cho mục vụ của Bàn Thờ Của Chúa phản ánh hình ảnh bốn phần mà chúng ta thấy trong các câu chuyện về các bữa ăn mà Chúa Giê-su

⁹ *Thánh Ca Giám Lý Liên Hiệp* (Nashville: United Methodist Publishing House, 1989), 6-31. Hãy xem *THM* “Mẫu cơ bản của sự thờ phượng” 18-20 và “Nghi lễ của nhà thờ,” 23-25.

¹⁰ *THM*, “Bối Cảnh,” 4.

¹¹ *THM*, “Mẫu cơ bản của sự thờ phượng” 18.

đã chia sẻ với các môn đồ: Chúa Giê-su 1) cầm lấy bánh và chén, 2) chúc tụng Đức Chúa Trời hoặc tạ ơn Đức Chúa Trời, 3) bẻ bánh và đổ nước nho vào chén, và 4) trao bánh và chén cho các môn đồ.

Qua nhiều thế kỷ, Hội Thánh đã hiểu mệnh lệnh của Chúa Giê-su “làm điều này” không chỉ bao gồm việc bẻ và trao bánh và chén mà còn cả việc nhận lấy và tạ ơn Đức Chúa Trời về những gì mà Hội Thánh đã nhận được và tiếp tục nhận được từ Đức Chúa Trời trong sự sáng tạo, sự cứu chuộc và sự thánh hóa.

Trong phần cầm lấy và cảm tạ (tạ ơn - thanksgiving), chúng ta chuẩn bị bàn thờ của Chúa và dọn lòng để chia sẻ món quà mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta trong Chúa Giê-su Christ. Một mặt, điều này đơn giản như việc dọn bàn ăn như chúng ta làm trong bất kỳ cho bữa ăn nào. Mặt khác, việc chuẩn bị này bao gồm việc chuẩn bị tấm lòng và trí óc của chúng ta, để chúng ta có thể biết rằng Đấng Christ đang hiện diện với chúng ta khi chúng ta chia sẻ bánh và chén với nhau.

Trong phần bẻ và trao (hiệp thông - communion), chúng ta bẻ bánh nhằm để chia sẻ bánh cho nhau. Chúng ta được nhắc nhở rằng, khi Chúa Giê-su bẻ bánh là nói lên sự tan vỡ thân thể của mình cho thế gian, Chúa Giê-su tiếp tục dâng thân thể tan nát của mình cho chúng ta để chữa lành chúng ta và chữa lành thế giới.

Trong sự tạ ơn (thanksgiving) và hiệp thông (communion), chúng ta tham gia vào hành động thiết thực của sự dọn bàn ăn và giúp cộng đồng có thể chia sẻ trong bữa ăn. Chúng ta cũng tham gia vào hành động Thần học của sự tạ ơn Đức Chúa Trời, điều này nhắc nhở chúng ta về những gì Đức Chúa Trời tiếp tục làm với chúng ta và cho chúng ta. Hành động Thần học này dẫn đến một sự hiệp thông với Thiên Chúa và với nhau, trong đó Thiên Chúa kêu gọi chúng ta chia sẻ tấm bánh hằng ngày của chúng ta với những người hèn mọn nhất giữa vòng chúng ta.

THÁNH LỄ CHÚC TẠ (*THE GREAT THANKSGIVING*)

Lời cầu nguyện tạ ơn trong việc mục vụ của Lời Chúa và Bàn Thờ Của Chúa được gọi là Thánh Lễ Chúc Tạ hay Kinh Nguyện Tiệc Thánh (Eucharistic Prayer).¹²

Thánh Lễ Chúc Tạ phản ánh sự hiểu biết về Ba Ngôi Đức Chúa Trời. Toàn bộ buổi cầu nguyện là lời tạ ơn hướng về Đức Chúa Cha. Bao gồm trong lời tạ ơn này là sự tưởng nhớ cụ thể về những gì Đức Chúa Trời đã làm trong Chúa Giê-su Christ và sự cầu khẩn của Đức Thánh Linh trên cả hai món quà là bánh và chén khi toàn thể cộng đồng đã quay quần bên bàn thờ của Thiên Chúa.¹³

Hình ảnh Thiên Chúa Ba Ngôi đã giúp cho Hội Thánh có cơ hội để tạ ơn Thiên Chúa, tưởng nhớ Chúa Giê-su Christ, và cầu khẩn Đức Thánh Linh, điều này mang lại tiếng nói cho sự hiệp thông của chúng ta với Đấng Christ, với nhau và với toàn thể giới. Nó cũng nhắc nhở chúng ta rằng bữa ăn thánh này chỉ là một phần dự đoán về những gì chúng ta sẽ nhận được

¹² Hãy xem *Thánh Ca Giám Lý Liên Hiệp*, 9-10 và *THM*, “Lời Cầu Nguyện của Thánh Lễ Chúc Tạ,” 20-22

¹³ *THM*, “Lời Cầu Nguyện của Thánh Lễ Chúc Tạ,” 21.

trong bữa tiệc trên trời của Đấng Christ.

Về dàn bài, phần Thánh Lễ Chúc Tạ gồm có năm phần chính:¹⁴

1. Mở đầu đối đáp
2. Tạ ơn Chúa
3. Tưởng nhớ Chúa Giê-su Christ
4. Sự khẩn nguyện đến Chúa Thánh Linh
5. Kết thúc – Tôn vinh

Mở Đầu Đối Đáp

Thánh Lễ Chúc Tạ bắt đầu với cuộc đối đáp mở đầu giữa Mục sư và hội chúng:

Nguyện Chúa ở cùng quý ông bà anh chị em.

Và cũng ở cùng Mục Sư.

Ông bà anh chị em hãy hướng lòng lên Chúa.

Chúng tôi đang hướng lòng về Ngài.

Chúng ta hãy tạ ơn Chúa là Thiên Chúa của chúng ta.

Thật chính đáng, khi chúng ta dâng lời cảm tạ và ngợi khen Ngài.¹⁵

Sự đối đáp trên đã thực hiện một số điều. Nó mở đầu bằng lời chào giữa Mục Sư và hội chúng, trong đó chúng ta mời Chúa ở với mỗi người chúng ta và ban phước cho chúng ta khi chúng ta tụ họp bên bàn thờ của Chúa. Lời đối đáp tiếp theo sẽ hướng về việc chuẩn bị tấm lòng của chúng ta. Chúng ta dành cả trái tim và tâm trí của chúng ta trong sự chú tâm và tình yêu thương cho Thiên Chúa. Phần đối đáp cuối cùng rất quan trọng bởi vì nó là một lời nhắc nhở rằng Mục sư dâng lễ tạ ơn không phải cho riêng một mình Mục sư mà được dâng cho cả hội chúng.

¹⁴ THM, “Lời Cầu Nguyện của Thánh Lễ Chúc Tạ,” 21.

¹⁵ “A Service of Word and Table I” trong sách *Thánh Ca Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp*, 9.

Tạ Ơn Chúa

Phần thứ hai của lời cầu nguyện một cách rõ ràng với Đức Chúa Cha qua lời tạ ơn. Ở đây chúng ta nhớ đến những hành động cứu rỗi của Đức Chúa Trời trong suốt lịch sử. Chúng ta đặc biệt nhớ đến công trình sáng tạo của Đức Chúa Trời, giao ước và tình yêu bền vững của Đức Chúa Trời khi loài người không trung thành, sự giải thoát khỏi sự giam cầm và lưu đày, cũng như sự chăm sóc của Đức Chúa Trời đối với chúng ta qua lời của các nhà tiên tri. Phần này kết thúc với lời nói hoặc bài hát của hội chúng: “Lạy Chúa thánh khiết, thánh khiết, thánh khiết, Chúa của sức mạnh và quyền năng...” Bài hát ca ngợi ngắn gọn này dựa trên bài hát của Thiên sứ chung quanh ngai của Đức Chúa Trời được tường thuật trong Ê-sai đoạn 6. Nó cũng dựa trên lời chào theo nghi thức từ Thi Thiên 118:26, trong đó đám đông chào đón việc Chúa Giê-su vào thành Giê-ru-sa-lem (Ma-thi-ơ 21: 9; Mác 11: 9). Bài ca tôn vinh của chúng ta hòa cùng tiếng hát của các thiên thần và đám đông.

Tưởng Nhớ

Phần thứ ba của lời cầu nguyện hướng sự chú ý của chúng ta đến công việc cùng mục vụ cụ thể của Chúa Giê-su, và cũng bao gồm câu chuyện của giáo hội.¹⁶ Trong phần này, Hội Thánh ghi nhớ tin mừng về sự giải thoát, tự do và sự chữa lành do Chúa Giê-su rao giảng. (Lời cầu nguyện này diễn giải trong Ê-sai 61:1 và Lu-ca 4:18-19). Chúng ta nhớ rằng trong sự đau khổ, cái chết và sự phục sinh của Chúa Giê-su, chúng ta được giải phóng khỏi ách nô lệ của tội lỗi, sự chết và được tự do đời đời trong Chúa. Những chủ đề này nói lên sự cam kết lịch sử của Thần Học Giám Lý đối với sứ mệnh trên thế giới.¹⁷ Phần này thường được tạo ra để nói lên các chủ đề và sự nhấn mạnh cụ thể của Giáo lịch (*church year*), chẳng hạn như sự ra đời của Chúa Giê-su trong cảnh nghèo hèn trong chuồng chiên (Lễ Giáng sinh) hoặc bốn mươi ngày của Ngài trong đồng vắng (Mùa Chay). Khi nhớ đến những

¹⁶ Xem trang 8, ở trên. Cũng xem THM, “Ý Nghĩa của Thánh Lễ Tiệc Thánh,” 8.

¹⁷ THM, “Thánh Lễ Tiệc Thánh và Sự Đạo Đức Môn Đồ Hóa,” 35.

hành động quyền năng của Đức Chúa Trời trong Chúa Giê-su Christ và sự dâng hiến của Đấng Christ cho chúng ta, chúng ta kết hợp với Đấng Christ và dâng mình để ngợi khen và cảm tạ. Phần này kết thúc với một lời tung hô ngắn gọn của Hội Thánh, hoặc bài hát ca ngợi, trong đó chúng ta tuyên xưng đức tin và hy vọng của mình với tư cách là những người Cơ-đốc: “*Chúa Cứu Thế đã chết; Chúa Cứu Thế đã sống lại; Chúa Cứu Thế sẽ trở lại!*”

Sự Khấn Nguyện

Phần thứ tư của lời cầu nguyện mời gọi sự hiện diện và quyền năng của Chúa Thánh Linh đến thánh hóa trên bánh và chén cũng như trên cộng đoàn đang tụ họp bên bàn thờ của Chúa. Trong quyền năng của Chúa Thánh Linh, bánh và chén trở nên thân thể và huyết của Đấng Christ ban cho chúng ta để chúng ta trở nên thân thể của Đấng Christ cho thế gian.¹⁸ Được kết hợp với Đấng Christ và với nhau trong tình yêu và quyền năng của Đức Chúa Trời, chúng ta có trách nhiệm mang Tin Mừng về tình yêu của Chúa đến toàn thế giới.

Tôn Vinh

Phần thứ năm và cũng là phần cuối cùng, một bài đoản ca tôn vinh kết thúc hoặc một bài ca ngợi, để kết thúc phần Thánh Lễ Chúc Tạ giống như khi nó bắt đầu. Lời cầu nguyện kết thúc với sự ngợi khen và cảm tạ Thiên Chúa Ba Ngôi: Cha, Con và Thánh Linh. Chúng ta kết thúc lời cầu nguyện bằng cách dâng lên Đức Chúa Trời sự tôn vinh, vinh hiển và ngợi khen. Đối với tất cả những điều này, Hội Thánh đáp lại bằng một tiếng “A-men” vang dội. Bằng cách này, chúng ta khẳng định rằng tất cả những gì đã được cầu nguyện thực sự là lời cầu nguyện của chúng ta. “A-men” là cách hội chúng nói, “Vâng, đây là lời cầu nguyện của chúng con.”¹⁹

¹⁸ THM, “Ý Nghĩa về Thánh Lễ Tiệc Thánh,” 9.

¹⁹ THM, “The whole Assembly,” 20.

Những Câu Hỏi Về Sự Cầu Nguyện Thánh Lễ Chúc Tạ

Hỏi: *Chúng tôi không có đủ thời gian trong chương trình thờ phượng để sử dụng toàn bộ nội dung bài Thánh Lễ Chúc Tạ cho Thánh Lễ Tiệc Thánh. Vậy, có bài Thánh Lễ Chúc Tạ nào ngắn nhất mà đầy đủ có thể sử dụng không?*

Trả Lời: Các vị Mục Sư, cũng như hầu hết chúng ta, dường như luôn bị áp lực phải làm mọi việc nhanh hơn, hiệu quả hơn. Tuy nhiên, như trong *Sống Trong Sự Mầu Nhiệm* gợi ý, thời gian không phải là vấn đề “hơn cả ân sủng và lòng thương xót trong việc cử hành Thánh Lễ Tiệc Thánh.”²⁰ Trong phần Mục Vụ của Lời Chúa và Bàn Thờ Của Chúa III (*The Service of Word and Table III*) trong sách Thánh Ca Giám Lý Liên Hiệp cung cấp sự lựa chọn lời cầu nguyện do Mục Sư soạn. (Tuy nhiên, hãy lưu ý rằng phần Lời Chúa và Bàn Thờ Của Chúa III không phải là “phiên bản ngắn”. Thay vào đó, nó cung cấp dàn bài cho lời cầu nguyện cùng với “những dòng gợi ý” nhắc nhở Hội Thánh đối đáp). Lời cầu nguyện này có thể ngắn hơn một chút. Tuy nhiên, nó vẫn phải bao gồm “lời giới thiệu, sự tưởng nhớ đầy tạ ơn về những hành động sáng tạo vĩ đại của Đức Chúa Trời và sự cứu rỗi được thực hiện nhờ Chúa Giê-su Christ, nơi tổ chức Bữa ăn tối của Chúa, lời cầu khẩn công việc hiện tại của Đức Thánh Linh, và kết thúc lời ngợi khen dành cho Thiên Chúa Ba Ngôi.”²¹ Tuy nhiên, như Hoyt Hickman gợi ý trong các Nguồn Tài Liệu Thờ Phượng của Thánh Ca Giám Lý Liên Hiệp (*The Worship Resources of The United Methodist Hymnal*), các Mục Sư nếu chọn sử dụng phần Lời Chúa và Bàn Thờ Của Chúa III thì nên “cân nhắc và chuẩn bị kỹ lưỡng nội

²⁰ *Sống Trong Sự Mầu Nhiệm*, 8.

²¹ *THM*, “Lời Cầu Nguyện của Đại Lễ Tạ Ơn,” 21.

dụng của Thánh Lễ Chúc Tạ” vì nó “đưa vào những danh từ về sự hiểu biết của Hội Thánh cho cả những hành động quyền năng của Đức Chúa Trời trong Chúa Giê-su Christ và ý nghĩa của việc Thánh Lễ Tiệc Thánh.”²² Cuối cùng, “Các Giám Mục, Mục sư và hội chúng được mong đợi sử dụng các mục vụ của Lời Chúa và Bàn Thờ Của Chúa trong các sách Thánh Ca và Thờ Phụng. Việc sử dụng có hiểu biết về các nguồn tài liệu này cho phép cho sự cân bằng có tính linh động nhằm đáp ứng những nhu cầu trong văn hóa và sự hiệp nhất cùng trách nhiệm liên kết của chúng ta.”²³

Hỏi: *Khi nào Mục sư nên bẻ bánh trước - theo lời của Chúa Giê-su về bánh, hay sau đó? Tại sao?*

Trả Lời: Trong Thánh Ca Giám Lý Liên Hiệp (tr. 11) và sách Thờ Phụng của Giám Lý Liên Hiệp (trang 37 và 39) chỉ ra rằng bánh mì được bẻ ra sau Thánh Lễ Chúc Tạ và Bài Cầu Nguyện Chung.

Thời điểm này vừa mang tính chất Kinh Luật vừa mang tính thực tế. Mang tính chất Kinh Luật vì nó đề cao mô hình bốn bước được hình thành bởi các Giáo hội và các câu chuyện về bữa ăn khác nhau trong các sách Phúc Âm và thư 1 Cô-rinh-tô: cầm lấy, tạ ơn, bẻ ra và ban cho.²⁴ — Trong quá trình chuẩn bị bàn Tiệc Thánh (mở khăn che đặt bánh và chén đã có hay mang bánh và chén đến bàn Tiệc Thánh như một phần của sự dâng hiến), nghĩa là chúng ta đang “đón nhận” bánh và chén. Sau đó chúng ta chúc phước bánh

²² Hoyt Hickman, *Nguồn Tài Liệu Thờ Phụng của Thánh Ca Giám Lý Liên Hiệp* (Nashville: Abingdon, 1989), 74.

²³ THM, “Nghĩ Lễ của Hội Thánh,” 24.

²⁴ THM, “Lời Cầu Nguyện của Đại Lễ Tạ Ơn,” 21; *Sách Thờ Phụng Giám Lý Liên Hiệp* (Nashville: United Methodist Publishing House, 1992), 27-29.

và chén và tạ ơn Chúa vì những món quà này trong Thánh Lễ Chúc Tạ. Chúng ta bẻ bánh ngay sau khi tạ ơn để có thể trao cho cộng đồng đang tụ họp. Chúng ta cầm bánh để tạ ơn; chúng ta bẻ ra để ban cho.

Thời điểm bẻ bánh sau Thánh Lễ Chúc Tạ đã mang tính chất thực tế vì nó giúp chúng ta tập trung vào việc cầu nguyện trong Thánh Lễ Chúc Tạ hơn là theo dõi hành động của người chủ lễ.

ĐIỀU GÌ ĐÃ XẢY RA?

Qua việc chia sẻ bánh và chén, chúng ta kinh nghiệm được Thánh Lễ Tiệc Thánh, có lẽ tại mức độ căn bản nhất, sự hiện diện của Thiên Chúa trong Đấng Christ và sự thông công với những người lân cận của chúng ta. Bánh và chén được mang lên bàn thờ của Chúa, dâng lời tạ ơn, bẻ bánh và rót rượu, và cộng đồng cùng chia sẻ trong bữa ăn thánh. (Chúng tôi lưu ý ở đây rằng “lịch sử và Hội Thánh hoàn vũ đều sử dụng rượu trong các buổi cử hành Tiệc Thánh.”²⁵ Mặc dù không còn quy định nào cấm sử dụng rượu, nhưng những người Giám Lý Liên Hiệp vẫn thường dùng nước nho.) Đây là một kinh nghiệm về mối liên hệ của chúng ta với Đức Chúa Trời và với tha nhân qua Chúa Giê-su Christ. Kinh nghiệm này giúp chúng ta nhận thức được tình yêu kiên định, lòng thương xót và ân điển của Đức Chúa Trời ngay cả khi chúng ta không thể giải thích điều này xảy ra như thế nào.²⁶

Kinh nghiệm này về tình yêu thương của Đức Chúa Trời qua Thánh Lễ Tiệc Thánh, cũng như qua phép Báp têm, đọc Kinh Thánh, cầu nguyện, kiêng ăn và Hội đồng Cơ-đốc, đã khiến những người Giám Lý Liên Hiệp

²⁵ Xem THM, “Các Yếu Tố Trong Tiệc Thánh,” 30.

²⁶ THM, “Hướng tới một đời sống bí tích phong phú hơn,” 9-10.

nói về những thực hành này như một phương tiện thông thường của ân điển. Có nghĩa là, mặc dù Đức Chúa Trời không bị giới hạn trong những cách Đức Chúa Trời tiếp cận với chúng ta, nhưng đây là những phương tiện trong suốt lịch sử của Hội Thánh mà qua đó, con dân Chúa đã trải nghiệm ân điển này.²⁷

Mặc dù có thể bị cám dỗ để tin rằng trải nghiệm này là điều mà Đức Chúa Trời áp đặt cho chúng ta, nhưng John Wesley luôn cẩn thận nhắc nhở những người Giám Lý rằng trải nghiệm ân điển này phụ thuộc vào món quà của Đức Chúa Trời và sự đáp ứng của chúng ta trong đức tin. Nói cách khác, khi Đức Chúa Trời tiếp tục mời gọi chúng ta đến dự tiệc, thì việc chúng ta tham gia vào bữa tiệc tùy thuộc vào sự sẵn lòng chấp nhận lời mời đó.²⁸

Wesley tin rằng lợi ích của việc tham gia bữa ăn tối của Chúa có hai mặt: Tội lỗi của chúng ta được tha thứ và chúng ta được thêm sức để sống đời sống Cơ-đốc nhân.²⁹ Các chủ đề về sự tha thứ và thêm sức tiếp tục trở thành đề tài quan trọng đối với người Giám Lý Liên Hiệp ngày nay cho sự hiểu biết của chúng ta về bữa ăn tối của Chúa. Nhưng, như chúng ta đã thấy trong quá trình khám phá hình ảnh của Thánh Lễ Chúc Tạ, những chủ đề này hoạt động ở cả hai lĩnh vực; cá nhân và xã hội. Qua bữa ăn thánh, chúng ta được kéo gần về với sự thánh thiện của tấm lòng và của cuộc sống.

Chúng ta không chỉ nhận được sự tha thứ và sức mạnh với tư cách là những cá nhân có đức tin, mà còn nhận được những món quà này với tư cách là cộng đồng đức tin. Trong lời tạ ơn của mình, chúng ta nhớ rằng Đức Chúa Trời đã tiếp cận các cộng đồng đức tin trong suốt lịch sử nhân loại bằng những lời lẽ tha thứ và quan tâm (ví dụ, Ê-sai 40:1-11).

²⁷ THM, “The issue of ‘unworthiness,’” 17-18.

²⁸ THM, “Hướng tới một đời sống bí tích phong phú hơn,” 10.

²⁹ THM, “Vấn đề ‘không xứng đáng,’” 17-18.

Chúng ta nhớ rằng chính với một cộng đồng môn đồ, mà Chúa Giê-su đã tụ họp trên sườn đồi Ga-li-lê và trong phòng cao để chia sẻ bữa ăn.

Chúng ta cũng nhớ rằng cũng chính trên cộng đồng môn đồ đã sợ hãi sau Chúa Phục sinh (Giăng 20:19-23) và có cộng đồng đa quốc gia tụ họp tại Giê-ru-sa-lem vào ngày Lễ Ngũ tuần (Công vụ 2:1-42) mà Đức Chúa Trời ban Đức Thánh Linh của sự tha thứ và quyền năng. Sự thêm sức mà chúng ta nhận được trong Thánh Lễ Tiệc Thánh chính là sự thêm sức cho cộng đồng đức tin. Chúa Thánh Linh được đổ xuống trên các món quà là bánh và rượu cũng như trên cộng đồng đang tụ họp, hầu cho chúng ta trở thành thân thể của Đấng Christ cho thế gian và hầu cho chúng ta có thể thi hành mục vụ và phục vụ đến thế gian.

SỰ HIỆN DIỆN THẬT SỰ CỦA ĐẤNG CHRIST

Một trong những câu hỏi về Thánh Lễ Tiệc Thánh đã chiếm trọn thời kỳ Trung cổ và Cải cách trong Hội Thánh chính là câu hỏi về sự hiện diện Đấng Christ trước mặt chúng ta trong bánh và chén như thế nào.³⁰ Các câu trả lời cho câu hỏi về sự hiện diện thực sự của Đấng Christ trong bánh và rượu phụ thuộc vào các hệ thống triết học cá biệt của mọi thời đại.

Những người Wesleys thừa nhận tầm quan trọng của câu hỏi này, nhưng họ đưa ra một câu trả lời thực tế hơn là triết học. Họ kêu gọi sự chú ý đến tính xác thực về sự hiện diện của ân điển Đức Chúa Trời trong Chúa Giê-su Christ được trải nghiệm trong bữa ăn tối của Chúa. Bài thánh ca “Hỡi Chiều Sâu của Tình Yêu Thiên Liêng” (*O the Depth of Love Divine*) của Charles Wesley không chỉ cung cấp một bản tóm tắt về đáp ứng của họ mà còn là phản hồi dành cho những người Giám Lý Liên Hiệp ngày nay:

³⁰ THM, “Sự Hiện Diện của Đấng Christ,” 11-13.

Hỡi chiều sâu của tình yêu thiêng liêng,
ân sủng khôn lường!

Ai sẽ nói rằng bánh và rượu mà

Đức Chúa Trời truyền vào chúng ta như thế nào!

Làm thế nào thân thể Ngài được truyền tải bởi bánh,

làm thế nào huyết của Ngài được dẫn truyền qua rượu,

làm đầy lòng dân trung thành của Ngài

với tất cả sự sống của Chúa!

Hãy để những con người khôn ngoan nhất thể hiện

ân sủng mà chúng ta nhận được như thế nào;

các nhân tố yếu ớt đã được ban tặng

hầu cho họ có một sức mạnh vốn không phải của mình.

Ai có thể giải thích điều kỳ diệu,

làm thế nào thông qua những điều đó?

Mà những đức tính này đã truyền đạt,

Dẫu như thế nào điều ấy vẫn tồn tại như nhau.

Làm thế nào các linh hồn trên trời có thể sống lại,

nhờ được vật chất trần gian nuôi dưỡng,

uống những thức uống thần thánh và ăn bánh trường sinh?

Hãy hỏi sự khôn ngoan của Đức Chúa Cha như thế nào:

Đấng Christ đã làm phương tiện truyền dẫn;

Thiên sứ quanh bàn thờ của chúng ta
cúi đầu để tìm kiếm nó nhưng vô ích.

Chắc chắn và thực sự đó chính là ân sủng,
Cho dù cách thức không được biết;
Chỉ gặp chúng con theo cách của Chúa và
hoàn thiện chúng con nên một.
Lạy Chúa, xin cho chúng con được nếm trải những quyền năng trên trời,
chúng con không cầu xin gì hơn.
Mong được ban phước,
chỉ có chúng con mới ngạc nhiên và ngưỡng mộ.³¹

Bài thánh ca gợi ý rằng, mặc dù chúng ta nên tiếp tục làm việc để hiểu sự
hiện diện của Đấng Christ tại bàn ăn, nhưng chúng ta không cần phải hiểu
chính xác cách Đức Chúa Trời truyền tải ân điển và tình yêu thương của
Đức Chúa Trời cho chúng ta. Chỉ cần biết rằng trong việc chia sẻ bánh và
chén này, chúng ta nếm trải và cảm nhận được tình yêu thương của Đức
Chúa Trời dành cho chúng ta, sự tha thứ tội lỗi của chúng ta, sự nuôi dưỡng
cần thiết cho cuộc sống, và sự thêm sức cần thiết để phục vụ thế gian.

AI CÓ THỂ ĐÓN NHẬN?

Nhân chứng của cộng đồng Cơ-đốc trong thời kỳ sơ khai đã trình bày
trong Tân Ước rằng những người đáp ứng Tin Mừng của Chúa Giê-su
Christ đã bắt đầu cuộc sống của họ trong cộng đồng Cơ-đốc qua phép Báp-
têm.³² Điều này trở thành ngõ vào đời sống của Hội Thánh.

Sau khi được gia nhập vào cộng đồng qua phép Báp-têm trong sự chết và
sự phục sinh của Đấng Christ, họ đã được nuôi dưỡng trong cuộc sống

³¹ Charles Wesley, “Hồi Chiếu Sâu của Tình Yêu Thiên Liêng” trong *Thánh Ca Giám Lý Liên Hiệp*, 627.

³² *THM*, “Mời Gọi Đến Bàn Tiệc Thánh của Thiên Chúa,” 14.

này qua “sự giảng dạy và thông công của các sứ đồ,...việc bẻ bánh và cầu nguyện” (Công Vụ 2:42). Hội Thánh đầu tiên đã mô tả mối quan hệ giữa phép Báp-têm và Tiệc Thánh là mối quan hệ giữa việc sinh ra và nguồn dinh dưỡng cần thiết cho sự trưởng thành sau khi sinh ra. Theo cách này, phục vụ bữa ăn thánh để xác nhận với chúng ta về ơn tha thứ tội lỗi mà chúng ta nhận được và ân điển mà Đức Chúa Trời tiếp tục ban cho chúng ta trong Chúa Giê-su Christ.

Xuyên suốt lịch sử của Hội Thánh Chúa, Báp-têm được xem là nghi thức bước vào Bữa ăn tối của Chúa.³³ Bằng cách giới hạn sự thông công của bàn thờ của Chúa đối với những người đã chịu Báp-têm, Hội Thánh Chúa đã cố gắng giữ gìn đặc tính thánh thiện của sự hiệp thông. Hạn chế này cũng xuất phát từ sự hiểu biết của các Hội Thánh rằng cần phải đào tạo và hướng dẫn đời sống Cơ-đốc trước khi một người được phép tham gia vào mỗi thông công cùng bàn tiệc của Chúa. Không cần phải nói, Hội Thánh đã không nhất quán trong việc áp dụng sự hiểu biết này, thông thường Hội Thánh từ chối ban Tiệc Thánh đối với trẻ em đã được Báp-têm hoặc những người đã được Báp-têm nhưng bị tâm thần. Nếu Báp-têm là nghi thức để bước vào bàn tiệc của Chúa, thì bàn tiệc của Chúa sẽ có toàn quyền trên tất cả những ai đã nhận Báp-têm, bất kể tuổi tác hay hoàn cảnh khả năng của mình.³⁴

Vậy thì Tiệc Thánh mở rộng (*open Communion*) là gì? Trong những ngày đầu của phong trào Giám Lý ở Anh quốc đã mang lại một số thách thức về sự hiểu biết và thực hành Tiệc Thánh cho các nhà thờ. Một mặt, hầu hết mọi người chịu Báp-têm khi còn là trẻ sơ sinh trong Giáo Hội Anh Quốc. Mặc dù họ có quyền dự Tiệc Thánh, nhưng những người đi dự Tiệc Thánh ít hơn những người tham dự các buổi lễ căn bản. Để đáp ứng điều này, Wesley khuyến khích những người Giám Lý nên tham gia Thánh Lễ Tiệc Thánh thường xuyên hơn nếu có thể.³⁵

³³ THM, “Mời Gọi Đến Bàn Tiệc Thánh của Thiên Chúa,” 14.

³⁴ THM, “Mời Gọi Đến Bàn Tiệc Thánh của Thiên Chúa,” 15.

³⁵ THM, “Mẫu cơ bản của sự thờ phượng” 19.

Mặt khác, Wesley nhận xét rằng phép Báp-têm không bảo đảm sự thánh thiện của tín hữu cho Tiệc Thánh. Để đáp lại điều này, Wesley đã kêu gọi Cơ-đốc nhân tỉnh thức với đức tin nơi Đấng Christ và sự tái sinh trong quyền năng của Chúa Thánh Linh. Chính bằng chứng về những người được đánh thức đức tin qua Bữa ăn tối của Chúa đã khiến Wesley hiểu Bữa ăn tối của Chúa là một giáo lễ chuyển đổi và là sự mời gọi tất cả những ai tìm cách sống cuộc sống mới trong Đấng Christ thì đến bàn tiệc của Chúa. Mặc dù vậy, Wesley cho rằng những người đã thức tỉnh trong đức tin và đến bàn Tiệc Thánh đều đã chịu Báp-têm.³⁶

Đó là sự hiểu biết về Thánh Lễ Tiệc Thánh vừa là một sự xác nhận vừa là một giáo lễ chuyển đổi để dẫn dắt những người Giám Lý Liên Hiệp thực hành một Tiệc Thánh mở rộng. Tất cả những ai mong muốn sống và hướng đến một đời sống Cơ-đốc nhân, bất kể tuổi tác, khả năng hay giáo phái, đều được mời đến bàn tiệc của Chúa để dùng bữa ăn thánh. (Có các nhà thờ cử hành Tiệc Thánh theo thể thức kín (*closed Communion*), nghĩa là hạn chế thành phần tham gia trong Tiệc Thánh, chỉ dành cho những người đã chịu Báp-têm và là thành viên của hệ phái đó mà thôi. Khi thờ phượng với tư cách là khách viếng thăm trong các nhà thờ đó, người Giám Lý nên tuân thủ những hạn chế này.³⁷)

Ngày nay, trong nhiều Hội Thánh Giám Lý Liên Hiệp, lời mời gọi đến bàn thờ của Chúa bao gồm lời nhắc nhở rằng Chúa Giê-su đã chia sẻ bữa ăn với những người tội lỗi cũng như với những người công bình. Chúng ta cũng được nhắc nhở rằng bàn tiệc mà chúng ta được mời không thuộc về một Hội Thánh hay một hệ phái riêng biệt nào mà là của Chúa Giê-su Christ. Chính Đấng Christ mời gọi chúng ta chia sẻ bữa ăn với Người.³⁸

Vì vậy, đối với chúng ta, sự căng thẳng ở đây là giữa sự chào đón cởi mở đến bàn tiệc của Chúa và kỷ luật thích hợp của các nhà thờ. Chúng ta

³⁶ THM, “Mời Gọi Đến Bàn Tiệc Thánh của Thiên Chúa,” 15.

³⁷ THM, “Thánh Lễ Tiệc Thánh và sự hiệp nhất của Hội Thánh,” 38.

³⁸ THM, “Mời Gọi Đến Bàn Tiệc Thánh của Thiên Chúa,” 13-14.

không bao giờ quay lưng lại với bất kỳ ai đến với Bữa Tiệc của Chúa. Vì điều này sẽ trái với ân điển của Chúa chúng ta. Mặt khác, trong sách *Qua Nước và Đức Thánh Linh (By Water and the Spirit)*, như lời tuyên bố chính thức của Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp về phép Báp-têm, được viết như sau:

Khi cử hành Thánh Lễ Tiệc Thánh, thì chúng ta tưởng nhớ đến ân sung của Chúa ban cho chúng ta khi chịu phép Báp-têm và chúng ta dự phần vào thức ăn thiêng liêng cần thiết để duy trì và thực hiện các lời hứa của sự cứu rỗi... Những người chưa chịu phép Báp-têm mà dự Tiệc Thánh cần được tư vấn và nuôi dưỡng để tiến tới phép Báp-têm càng sớm càng tốt.

Món quà ân cần này dự liệu một sự đáp ứng trong đức tin và tình yêu thương để dẫn đến sự cam kết cá nhân.³⁹

Các Câu Hỏi Về Những Ai Có Thể Đón Nhận Tiệc Thánh

Hỏi: *Bạn phải bao nhiêu tuổi? Bạn có phải được Báp-têm trước hay không? Bạn có cần phải là một thành viên của Hội Thánh hay không để tham gia Thánh Lễ Tiệc Thánh?*

Trả Lời: Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp không giới hạn độ tuổi hoặc thành viên đối với việc tham dự Thánh Lễ Tiệc Thánh. Nguyên tắc này được khẳng định bằng sự tuyên bố trong bộ sách *Thờ Phụng của Giáo Hội Giám Lý và Qua Nước và Thánh Linh*, sự tuyên bố của chúng ta nói về ý nghĩa và sự thực hành của phép Báp-têm. Sách Thờ Phụng có viết rằng, “Tất cả những ai có ý

³⁹ THM, “Mời Gọi Đến Bàn Tiệc Thánh của Thiên Chúa,” 14-15.

định sống một đời sống Cơ-đốc, cùng với con cái của họ, đều được mời nhận bánh và chén.”⁴⁰ *Sách Nước và Đức Thánh Linh* cũng tuyên bố tương tự: “Vì bàn tiệc mà chúng ta tụ họp thuộc về Chúa, điều này nên được rộng mở cho tất cả những ai đáp lại tình yêu thương của Đấng Christ, bất kể tuổi tác hay thành viên của Hội Thánh.”⁴¹ Do đó, chúng ta có trách nhiệm “cung cấp sự nuôi dưỡng và giáo dục liên tục phù hợp với các lứa tuổi” về các bí tích cho mọi người ở mọi lứa tuổi.⁴²

Về câu hỏi Báp-têm như là một điều kiện để tham gia trong Tiệc Thánh, *THM* đã bày tỏ sự căng thẳng giữa sự chào đón truyền giáo và kỷ luật Cơ-đốc mà chúng ta đã lưu ý trong phần trước: Nghĩa là, “những người chưa chịu phép Báp-têm nếu họ đáp lại lời mời gọi trong thánh lễ của chúng ta trong đức tin của họ thì sẽ được hoan nghênh đến bàn Tiệc Thánh.”⁴³ Mặt khác, “Phép Báp-têm thông thường nên có trước khi dự Tiệc Thánh. Thánh Lễ Tiệc Thánh là bữa ăn của cộng đồng là những người trong giao ước với Đức Chúa Trời qua Đức Chúa Giê-su Christ.”⁴⁴

⁴⁰ *Sách Thờ Phụng của Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp*, 29.

⁴¹ “Qua Nước và Đức Thánh Linh: Sự Hiểu Biết của Giám Lý Liên Hiệp về sự Báp-Têm” trong sách *Các Nghị Quyết của Giáo Hội Giám Lý Liên Hiệp* – 2012 (Nashville: United Methodist Publishing House, 2012), 939.

⁴² *THM*, “Mời Gọi Đến Bàn Tiệc Thánh,” 14.

⁴³ *THM*, “Mời Gọi Đến Bàn Tiệc Thánh của Thiên Chúa,” 15.

⁴⁴ *THM*, “Mời Gọi Đến Bàn Tiệc Thánh của Thiên Chúa,” 14.

AI LÀ NGƯỜI DỰ MỘT CÁCH XỨNG ĐÁNG?

Ngoài quan điểm Bàn tiệc mở hoặc kín của Tiệc Thánh, việc chia sẻ trong Tiệc Thánh theo một cách xứng đáng cũng là một sự quan tâm truyền thống lâu đời.⁴⁵ Mỗi quan tâm này nảy sinh từ sự kỳ vọng của Giáo hội cho rằng các món quà thánh là bánh và chén chỉ được chia sẻ với dân thánh mà thôi. Mỗi quan tâm về sự xứng đáng này của chúng ta tiếp tục được phản ánh trong “Lời cầu nguyện về sự tiếp cận khiêm tốn”, là một phần sự thờ phượng của Hội Thánh Giám Lý trong suốt phần lớn lịch sử của nó. Nhiều người Giám Lý Liên Hiệp đã lớn lên khi nghe và cầu nguyện như sau: “Chúng con không xứng đáng để nhận những mảnh vụn dưới bàn của Chúa.” Câu này thường làm lu mờ câu sau nó, điều này nhắc nhở

chúng ta rằng Đức Chúa Trời vẫn nhân từ: “Nhưng Người cũng là Chúa, Đấng luôn luôn có lòng thương xót.”⁴⁶

Mỗi quan tâm về sự đón nhận một cách xứng đáng cũng phát triển từ việc đọc sai lời cảnh báo của Phao-lô trong 1 Cô-rinh-tô 11: 27-29 (bản dịch 2011):

²⁷ Do đó những ai ăn bánh và uống chén của Chúa cách không xứng đáng sẽ mắc tội với thân và huyết của Chúa. ²⁸ Vậy mỗi người phải tự

⁴⁵ THM, “Vấn đề “không xứng đáng,” 17-18.

⁴⁶ “Nghĩ Thức của Lời Chúa và Bàn Tiệc IV” trong sách *Thánh Ca Giám Lý Liên Hiệp*, 30.

xét chính mình, và như thế mới ăn bánh và uống chén,⁴⁷ vì người nào không phân biệt thân Chúa mà ăn bánh và uống chén ấy là ăn uống sự đoán xét cho mình.

Khi viết điều này, Phao-lô đề cập đến việc lạm dụng bữa ăn đặc biệt trong Hội Thánh Cô-rinh-tô, chứ không phải vấn đề về sự xứng đáng của cá nhân. Lời cảnh báo của Phao-lô kêu gọi chúng ta chú ý đến nhu cầu sống thánh khiết không chỉ với tư cách cá nhân mà còn với cả cộng đồng đức tin. Phao-lô nhắc chúng ta lưu ý đến cách thức mà trong đó chúng ta trong tư cách là Hội Thánh sống như thân thể của Đấng Christ trong Hội Thánh và trong thế gian.⁴⁷

Trong bài thánh ca “Hãy Đến, Những Kẻ Tội Lỗi, Đến Với Bữa Ăn Phúc Âm”, tác giả Charles Wesley đã tập hợp các thắc mắc của chúng ta về sự mời gọi rộng mở đến Bữa ăn tối của Chúa với mối quan tâm của chúng ta rằng chúng ta ăn và uống cho một cách xứng đáng.

Hỡi những kẻ tội lỗi, hãy đến dự tiệc Phúc Âm;
hãy để mọi linh hồn là thực khách của Chúa Giê-su.
Các người không cần phải bỏ lại một ai,
vì Đức Chúa Trời đã ban cho tất cả loài người.

Xin đừng bắt đầu bao biện;
A! Xin bạn đừng từ chối ân sủng của Ngài;
Những mối quan tâm và thú vui thế gian của bạn xin bỏ đi,
và hãy nhận lấy những gì Chúa Giê-su ban cho.⁴⁸

Bất kể chúng ta là ai, Đức Chúa Trời mời gọi mỗi người chúng ta tham dự bữa tiệc Phúc Âm. Chúa Giê-su đứng đợi để đưa chúng ta vào bữa tiệc. Lời mời gọi dành cho chúng ta để chấp nhận.

⁴⁷ THM, “Vấn đề “không xứng đáng,” 18.

⁴⁸ Charles Wesley, “Hỡi những người tội lỗi, hãy đến bữa tiệc phúc âm,” trong sách *Thánh Ca Giám Lý Liên Hiệp*, 616.

BAO LÂU THÌ CỬ HÀNH?

Phong trào Wesley tự hiểu mình là một cuộc phục hưng cho sự truyền giáo và Thánh Lễ. Tuy nhiên, mối quan hệ giữa những người Giám Lý sơ khai và Anh Quốc giáo, cùng sự phát triển của phong trào Giám Lý tiên phong tại Hoa Kỳ, khiến cho hai lý tưởng (truyền giáo và Thánh Lễ) này trở nên khó khăn.⁴⁹ Trong nhiều cách, lịch sử đặc biệt của những người Giám Lý ở Bắc Mỹ đã giải thích sự đa dạng về tần suất việc cử hành Thánh Lễ Tiệc Thánh. Hội Thánh đầu tiên, cũng như những nhà cải cách Tin Lành (chẳng hạn như Martin Luther và John Calvin), mong đợi Bữa ăn tối của Chúa được tổ chức vào mỗi Ngày của Chúa (*Lord's Day*). Tuy nhiên, lịch sử Hội Thánh đã cho chúng ta biết rằng đã có sự mâu thuẫn lâu dài giữa lý tưởng và thực hành.

Vào thời đại của Wesley, các nhà thờ tại nông thôn có thể chỉ tổ chức Tiệc Thánh mỗi ba tháng một lần. Các nhà thờ trong thành phố thì tổ chức Tiệc Thánh thường xuyên hơn. Luật của Giáo hội Anh Quốc yêu cầu người tin Chúa phải dự Tiệc Thánh ít nhất một lần mỗi năm vào ngày lễ Phục sinh. Một phần của việc chống lại việc đón nhận Tiệc Thánh thường xuyên chính là sự quan tâm về vấn đề được đặt ra là thế nào được gọi là đón nhận cách xứng đáng (như đã thảo luận trong phần trước) và sự cần thiết phải chuẩn bị bản thân để đón nhận Tiệc Thánh.

Bối cảnh này đã thúc đẩy bài giảng của John Wesley “Nhiệm Vụ Của Việc Tham Dự Thông Công Liên Tục.” Wesley lập luận rằng bốn phận của tín hữu là phải nhận Tiệc Thánh thường xuyên nếu có thể được.⁵⁰ Ông lập luận rằng Đức Chúa Trời không kêu gọi sự vâng lời một cách thình thoảng nhưng là sự vâng phục liên tục các mệnh lệnh của Đức Chúa Trời. Đối với câu hỏi về sự xứng đáng và mong muốn có sự chuẩn bị thích hợp, Wesley

⁴⁹ THM, “Chủ Thuyết Giám Lý Hoa Kỳ,” 6.

⁵⁰ THM, “Mẫu cơ bản của sự thờ phượng,” 19. Bài giảng đầy đủ của Wesley có tại <http://www.umcmission.org/Find-Resources/John-Wesley-Sermons/Sermon-101-The-Duty-of-Constant-Communion> (đã truy cập 16 tháng 12 2015).

kêu gọi những người Giám Lý phải có thói quen trong trạng thái chuẩn bị. Sau đó, ông nhắc nhở chúng ta rằng Đức Chúa Trời hành động với lòng thương xót bất chấp sự không xứng đáng của chúng ta.

Việc tổ chức Tiệc Thánh tương đối không thường xuyên trong thời kỳ đầu của Hội Thánh Giám Lý Hoa Kỳ là do thiếu các Mục sư được phong chức để chủ tọa bàn tiệc của Chúa. Điều này đã là mối quan tâm dành cho đời sống thánh của những người Giám Lý Hoa Kỳ và đã khiến Wesley quyết định cho việc phong chức các nhà truyền giáo Giám Lý của mình. Wesley khuyên các mục sư được phong chức nên cử hành Tiệc Thánh vào mỗi Ngày của Chúa.⁵¹

Tiệc Thánh không thường xuyên được cử hành trong các nhà thờ Giám Lý Hoa Kỳ trong thế kỷ 19 và 20 vì nhiều lý do. Ở các vùng nông thôn, nếu các Mục sư thực thụ lưu động cử hành Tiệc Thánh hàng tuần là một khó khăn. Một số người tranh luận rằng việc cử hành Tiệc Thánh thường xuyên dẫn đến việc quá quen thuộc với Tiệc Thánh và thiếu sự quan tâm chăm sóc trong sự chuẩn bị cá nhân. Tại các trại bồi linh vào đầu thế kỷ 19 đã chuyển từ việc rao giảng và quyết định tiếp nhận Chúa sang phép Báp-têm và cử hành Tiệc Thánh ngay sau đó. Tuy nhiên, vì các nhà thờ Hoa Kỳ trong thời kỳ tiên phong đã quan tâm về việc thay đổi đức tin của người ngoại ngày càng tăng, nên cuối cùng họ đã làm lu mờ sự quan tâm về việc xác nhận và củng cố đức tin từ Tiệc Thánh. Trong thời đại của chúng ta, sự quan tâm đã thêm lên như từ thời lượng của chương trình Tiệc Thánh đến sự xứng đáng cá nhân, rồi sự quen thuộc quá mức và sự cải đạo.

Mặc dù tất cả những lo ngại về số lần cử hành Tiệc Thánh vẫn tiếp diễn cho đến ngày nay, các cuộc cải cách về hội thoại, học thuật và thờ phượng trong nhiều thập kỷ đã khuyến khích những người Giám Lý Liên Hiệp tìm lại sự quân bình hàng tuần do mục vụ Lời Chúa và Bàn Tiệc Thánh.

⁵¹ THM, “Mẫu cơ bản của sự thờ phượng,” 19.

Chắc chắn, đã có một động thái hướng tới việc cử hành Tiệc Thánh thường xuyên hơn. Một số nhà thờ Giám Lý Liên Hiệp hiện nay đang cử hành Tiệc Thánh hàng tuần — trong đó một số nhà thờ tổ chức những chương trình đặc biệt tại các nhà nguyện, một số thực hiện các chương trình thờ phượng mỗi Chúa nhật. Đại đa số các nhà thờ Giám Lý Liên Hiệp tại Hoa Kỳ cử hành Tiệc Thánh mỗi tháng một lần, thường là vào Chúa nhật đầu tiên của tháng. Một số trong số này cũng cử hành Tiệc Thánh vào những ngày đặc biệt của lịch Hội Thánh hàng năm như Lễ Giáng sinh, Lễ Hiển Linh, Thứ Năm Tuần Thánh, Lễ Phục sinh và Lễ Ngũ tuần. Ngay cả khi nó không được thực hiện thông thường, nhưng sự mong đợi việc cử hành Tiệc Thánh hàng tuần là sự bình thường đối với người Cơ-đốc.⁵²

Cuối cùng, đây là một lời mời gọi và một ước muốn đáp lại lời mời đó là đem chúng ta đến chia sẻ bữa ăn với Đấng Christ và với cộng đồng Cơ-đốc. Chính sự gặp gỡ với ân điển của Đức Chúa Trời đã khuyến khích chúng ta quay trở lại thường xuyên hơn nếu có thể được.⁵³

Những Câu Hỏi Về Số Lần Và Thời Gian

Hỏi: *Nhiều thành viên của tôi không đến nhà thờ vào những ngày có Tiệc Thánh vì họ không thích thú điều đó. Chúng tôi phải cử hành Tiệc Thánh vào Chúa nhật đầu tiên của mỗi tháng, hay chúng tôi chỉ cử hành nó vào những dịp đặc biệt?*

Trả Lời: Có hai cấp độ trả lời cho câu hỏi này. Ở cấp độ thứ nhất, bạn nên tìm hiểu lý do tại sao các tín hữu trong nhà thờ của bạn không đến thờ phượng vào các Chúa nhật có Tiệc Thánh? Nếu lý

⁵² THM, “Mẫu cơ bản của sự thờ phượng,” 19-20.

⁵³ THM, “Mời Gọi Đến Bàn Tiệc Thánh của Thiên Chúa,” 13.

do thuộc về sự hiểu biết của họ về Tiệc Thánh, thì bạn cần phải tìm cơ hội giáo dục Hội Thánh của mình về lĩnh vực này. Sách THM đưa ra những lợi ích của đời sống Thánh Lễ phong phú hơn⁵⁴ và những lợi ích của những cơ hội mà Tiệc Thánh dành để mời gọi mọi người “vào một mối quan hệ sống động trọn vẹn hơn với thân thể của Đấng Christ.”⁵⁵

Nếu bạn quan tâm nhiều về hình thức thực hiện Thánh Lễ Tiệc Thánh của nhà thờ của bạn — như buổi Thánh Lễ Tiệc Thánh sẽ mất bao nhiêu thời gian, buổi lễ như thế nào là chu đáo — thì bạn có thể xem xét lại một số căn bản về hình thức, nội dung và các tiết mục của buổi lễ. Sách đồng hành với sách THM là *Sống Trong Sự Mầu Nhiệm* (Living into the Mystery.) Sách này đã gợi ý một số nguyên tắc cơ bản:

“Hãy thực tế. Hãy kiên nhẫn. Hãy tập trung vào hành động. Hãy tiến hành sự thờ phượng của mọi người. Hãy cung cấp những gì tốt nhất bạn có thể. Và qua đó, hãy cho thấy trong sự lãnh đạo và tham gia thờ phượng của bạn rằng tất cả cùng nhau là thân thể của Đấng Christ được cứu chuộc bằng huyết của Ngài trong quyền năng của Đức Thánh Linh.”⁵⁶

Câu trả lời thứ hai là cho câu hỏi về việc cử hành Tiệc Thánh không thường xuyên. Sách THM lưu ý rằng “Những người tìm cách sống như các môn đồ Cơ-đốc luôn cần được nuôi dưỡng và bổ sung nguồn dinh dưỡng sẵn có qua Lời Chúa và Thánh Lễ Tiệc Thánh.” Do đó, trên thực tế, các Hội Thánh được khuyến khích hướng đến “hàng tuần cử hành Tiệc Thánh trong các buổi lễ của

⁵⁴ THM, “Ăn Điển và Phương Tiện Ăn Điển,” 6-7 và “Hướng Đến Một Đời Sống Bí Tích Phong Phú,” 9-11.

⁵⁵ THM, “Mời Gọi Đến Bàn Tiệc Thánh của Thiên Chúa,” 15.

⁵⁶ *Sống Trong Sự Mầu Nhiệm*, 11.

Ngày của Chúa” và vào “những dịp khác trong đời sống của Hội Thánh.”⁵⁷ Nói cách khác, cử hành Tiệc Thánh vào Chúa nhật đầu tiên của mỗi tháng là mức độ tối thiểu, chúng ta hãy hướng đến cử hành Tiệc Thánh thường xuyên hơn.

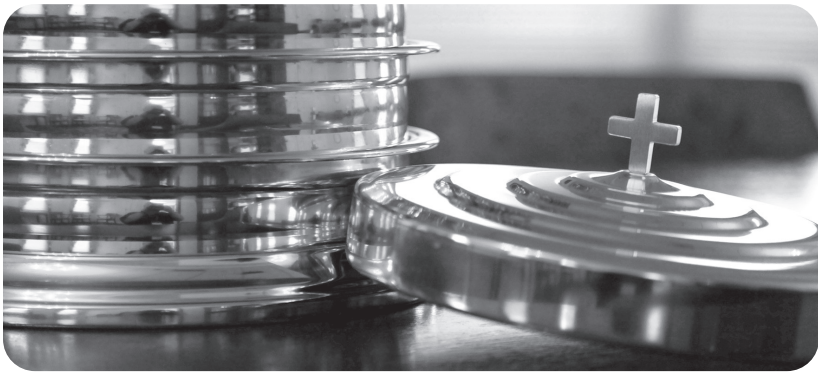
PHƯƠNG THỨC ĐÓN NHẬN TIỆC THÁNH

Nếu số lần đón nhận Tiệc Thánh đã nói lên một số điều về sự hiểu biết của chúng ta về bữa ăn thánh. Thì cách nhận bánh và chén cũng tiết lộ một số hiểu biết của chúng ta về bữa ăn thánh này. Cách chúng ta nhận bánh và chén cũng phản ánh lịch sử đa dạng của Giáo hội Giám Lý Liên Hiệp được hình thành bởi sự kết hợp ba hệ phái truyền thống khác nhau: Truyền Giáo Tin Lành (*Evangelical*), Các Anh Em Liên Hiệp (*United Brethren*), và Giám Lý (*Methodist*), trong đó không có hệ phái nào là hoàn toàn đúng đường lối về cách nhận bánh và chén. Có nhiều cách thức hợp lệ để đón nhận Tiệc Thánh, mỗi cách nhấn mạnh một cách hiểu khác nhau về những gì đang xảy ra trong bữa ăn.⁵⁸

Trong một số hội chúng Giám Lý Liên Hiệp, hội chúng đón nhận Tiệc Thánh trong khi vẫn ngồi yên vị và chuyển các khay bánh và chén nhỏ từ người này sang người khác. Ở những nơi khác, hội chúng tiến về phía các hàng rào bằng gỗ, là nơi mọi người sẽ quỳ gối khi nhận bánh và chén. Còn ở những nơi khác, mọi người đến các trạm phân phát bánh và chén quanh nhà thờ để đón nhận bánh và chén.

⁵⁷ THM, “Mẫu cơ bản của sự thờ phượng,” 19.

⁵⁸ THM, “Lời Cầu Nguyện của Đại Lễ Tạ Ơn,” 22.

Những tư thế khác nhau này — ngồi, quỳ hoặc đứng — tất cả đều thể hiện sự hiểu biết của chúng ta về Tiệc Thánh.

Việc ngồi yên khi những người khác mang bánh và chén đến cho chúng ta nhắc nhở chúng ta rằng bằng cách nào đó, chúng ta được mời gọi để ngồi vào và tham gia vào một bữa tiệc. Nó cũng nhắc nhở chúng ta rằng Đức Chúa Trời đến với chúng ta trước tiên trong Chúa Giê-su Christ với sự ban cho tình yêu và ân điển. Quy tụ chung quanh bàn thờ của Chúa, chúng ta được phục vụ, thường là những khay vàng bạc, từ sự phong phú của bữa tiệc.

Khi chúng ta tiến tới hàng rào gỗ quanh bàn thờ và quỳ gối, nghĩa là chúng ta đang đáp lại lời mời đến bàn thờ của Chúa. Chúng ta tiến tới theo lời mời gọi của Đức Chúa Trời, và biết rằng Đức Chúa Trời đã đến với chúng ta và chờ đợi sự đáp ứng của chúng ta. Tuy nhiên, việc chúng ta quỳ xuống trước hàng rào của bàn thờ là nhắc nhở chúng ta rằng Đáng mời gọi chúng ta là Chúa của cả trời và đất. Hàng rào gỗ hàm ý ngăn chúng ta không nên đến quá gần nơi đặt bàn thờ thánh, và cũng nhắc nhở chúng ta về vị trí của chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời. Vì không xứng đáng, nên mỗi khi chúng ta đến gần ngai thánh của Đức Chúa Trời, chúng ta nên đến với đầu gối quỳ xuống và cúi đầu, khiêm nhường cầu xin lòng thương xót và ân điển của Đức Chúa Trời.⁵⁹

⁵⁹ Xem “Lời cầu nguyện về sự tiếp cận khiêm tốn” trong Thánh Ca Giám Lý Liên Hiệp, 30

Tương tự như việc di chuyển về phía hàng rào quanh bàn thờ, thì việc đứng dậy khỏi chỗ ngồi và tiến về phía các trạm để nhận bánh và chén cũng là hành động mà chúng ta muốn đáp ứng lại lời mời gọi của Đức Chúa Trời đến bữa tiệc của Ngài. Chúng ta nghe thấy lời mời gọi “hãy đến, để chúng ta cùng dự” và chúng ta đang đến. Hành động đứng nhắc nhở chúng ta đến bàn ăn trong tư thế và thái độ vui mừng và cảm tạ. Sau khi tuyên xưng tội lỗi của mình và nghe được sự bảo đảm về sự tha thứ cho chúng ta, đó là một “điều đúng, điều tốt và điều vui mừng,” để tạ ơn Đức Chúa Trời khi chúng ta quây quần trước bàn Tiệc Thánh.⁶⁰

Cũng có một số Hội Thánh Giám Lý Liên Hiệp, Tiệc Thánh được phục vụ từ một chén chung duy nhất (trong các Hội Thánh lớn hơn, nhiều chén lớn) và bẻ một ổ bánh mì.

Ngoài ra, có các hội chúng khác đã sử dụng những khay đựng các ly nhỏ riêng lẻ và những khay đựng bánh mì được cắt theo hình khối vuông nhỏ.

Việc sử dụng ly nhỏ riêng lẻ trở nên phổ biến vào đầu thế kỷ 20 một phần là do kiến thức về sự lây truyền bệnh tật và ứng phó với dịch cúm ngày càng tăng. Việc sử dụng những ly nhỏ ngày nay thường tiếp tục từ sự quan tâm về vệ sinh. Tuy nhiên, khi chúng ta nghĩ về đặc tính của Tiệc Thánh, việc sử dụng những chiếc ly nhỏ riêng lẻ có xu hướng nhấn mạnh đến sự hiệp thông giữa cá nhân và Thiên Chúa hơn là sự hiệp thông với nhau. Cho nên, để giải quyết mối quan tâm về hiệp thông với nhau, bằng cách Mục sư yêu cầu mọi người cầm bánh và chén cho đến khi tất cả được phân phát, để hội chúng có thể ăn và uống cùng nhau.⁶¹

Việc sử dụng chén chung và một ổ bánh mì đã trở thành một thực tế phổ biến hơn trong suốt lịch sử Hội Thánh. Nó thu hút sự chú ý của chúng ta đến những câu chuyện trong Kinh Thánh ở trên phòng cao, trong đó Chúa

⁶⁰ *Thánh Ca Giám Lý Liên Hiệp*, 9.

⁶¹ *THM*, “Các Yếu Tố Trong Tiệc Thánh,” 30-31.

Giê-su chia sẻ một chén và bẻ một ổ bánh mì với các môn đồ.⁶² Nó cũng gợi nhớ những lời nói của Phao-lô trong 1 Cô-rinh-tô 10:16-17 (Bản dịch 2011):

¹⁶ Cái chén phước hạnh chúng ta chúc tạ chẳng phải hiệp thông với huyết của Đấng Christ sao? Cái bánh chúng ta bẻ chẳng phải hiệp thông với thân thể của Đấng Christ sao? ¹⁷ Vì có một cái bánh, chúng ta dù nhiều người cũng chỉ một thân, vì tất cả chúng ta cùng hưởng cái bánh ấy.

Cách chúng ta đón nhận Tiệc Thánh trong Hội Thánh Giám Lý Liên Hiệp thường quan tâm nhiều đến thời gian là Tiệc Thánh kéo dài bao lâu thay vì quan tâm đến ý nghĩa Tiệc Thánh đã giúp chúng ta trải nghiệm sự hiệp thông với Đức Chúa Trời và người lân cận. Cho nên, dù chúng ta ngồi, quỳ hay đứng, dù chúng ta sử dụng chén chung hay chén riêng, thì ý nghĩa mà chúng ta chia sẻ trong Tiệc Thánh chính là sự kêu gọi chúng ta hiệp thông thánh thiện với Chúa và với nhau.

CÁC CÂU HỎI KHÁC THƯỜNG GẶP

Giữa sự đa dạng của việc thực hành và hiểu biết này, chúng ta có thể tự hỏi, liệu có những buổi lễ nào không hoàn toàn đề cao nền Thần học hiện tại của chúng ta hay không. Cuộc thảo luận trong suốt tập sách này gợi ý một số mối quan tâm.

Thứ nhất, ở cả hai lĩnh vực thực tế và biểu tượng, điều quan trọng là bánh chúng ta sử dụng phải là bánh mì thật, mời gọi sự tưởng nhớ và kết nối với những câu chuyện đã ban cho chúng ta, một cách rất thực tế, là bánh của sự sống.⁶³

⁶² THM, “Các Yếu Tố Trong Tiệc Thánh,” 31.

⁶³ THM,, “Các Yếu Tố Trong Tiệc Thánh,” 30.

Thứ hai, chúng ta nhớ lại lời khuyên của Phao-lô rằng chúng ta cần nhận thức thân thể của Đấng Christ ở giữa chúng ta. Do đó, những thực hành nào mà che khuất đặc tính của bữa ăn thánh là sự hiệp thông với Đức Chúa Trời và người lân cận thì sẽ không phù hợp với mục đích của cách hiểu của Giáo hội Giám Lý Liên Hiệp về Bữa ăn thánh.⁶⁴

Cuối cùng, nếu chúng ta loại trừ bất kỳ người nào đã được Báp-têm, (nhất là trẻ em đã chịu phép Báp-têm hoặc những người bị suy giảm tâm thần) trong Tiệc Thánh, thì chúng ta đã thất bại ở quan điểm thứ hai là không nhận thức được thân thể của Đấng Christ.⁶⁵

Những Câu Hỏi Về Việc Cử Hành Tiệc Thánh

Hỏi: *Chương trình thờ phượng nào mà chúng ta nên sử dụng cho Thánh Lễ Tiệc Thánh Đêm Giáng Sinh? Có phải Mục sư ở đó suốt thời gian hay không, hay là chúng ta có thể để lại bánh và chén đã được chúc phước trên bàn thờ để mọi người tự phục vụ?*

Trả Lời: Như đã lưu ý ở trên, sách THM tuyên bố rằng, “Việc thực hành chúc phước bánh và chén trước...là không phù hợp và trái với học thuyết lịch sử và sự hiểu biết của chúng ta về cách ân sủng của Đức Chúa Trời ban tặng trong Tiệc Thánh (Điều XVIII, Các Điều Khoản của Tôn giáo, BOD; trang 64).”⁶⁶

Nguyên tắc này, một phần, xây dựng trên bánh và chén của Tiệc Thánh “được thánh hiến và sử dụng trong bối cảnh của hội chúng

⁶⁴ THM, “Các Yếu Tố Trong Tiệc Thánh,” 32.

⁶⁵ THM, “Mời Gọi Đến Bàn Tiệc Thánh của Thiên Chúa,” 15-16.

⁶⁶ THM, “Các Yếu Tố Trong Tiệc Thánh,” 32.

đang quy tụ.”⁶⁷ Nghĩa là, chúng ta cử hành Tiệc Thánh không bao giờ chỉ là sự hiệp thông giữa cá nhân chúng ta với Thiên Chúa; nhưng đó cũng là cách mà chúng ta thực hành sự hiệp thông của chúng ta với nhau. “Thánh lễ Tiệc Thánh là sự hiệp thông của Hội Thánh là một cộng đồng đức tin, cả địa phương và hoàn vũ. Mặc dù có ý nghĩa sâu sắc đối với cá nhân tham gia, Tiệc Thánh không chỉ là một sự kiện cá nhân... Sự chia sẻ và kinh nghiệm kết nối tại Bàn Tiệc Thánh nói lên bản chất của Hội Thánh và mô hình thế gian như Đức Chúa Trời mong muốn.”⁶⁸

Những nguyên tắc này liên quan đến sự quy tụ của Hội Thánh khiến cho sách THM phải tuyên bố rõ ràng rằng “Cả hai quan điểm về Tiệc Thánh: ‘tự phục vụ’ (nơi mọi người tự giúp đỡ với nhau) và ‘chuẩn bị sẵn’ (nơi bánh và chén đã được cầu nguyện, chúc phước một khoảng thời gian), đều trái ngược với bản chất tự nhiên chung của Thánh Lễ, là sự cử hành của một cộng đồng đức tin được quy tụ.”⁶⁹

Hỏi: *Chúng tôi phát trực tiếp trên mạng chương trình thờ phượng của mình cho những thành viên muốn xem trực tuyến. Có cách thích hợp nào để họ tham gia Tiệc Thánh?*

Trả Lời: Câu trả lời cho câu hỏi này, mặc dù phức tạp hơn câu trả lời của sự hiệp thông “chuẩn bị sẵn”, cũng được xây dựng dựa trên các nguyên tắc tương tự.

Một tuyên bố cơ bản là các yếu tố trong Tiệc Thánh: bánh và chén đã “được thánh hiến và được sử dụng trong bối cảnh của hội

⁶⁷ THM, “Cộng Đồng Tự Mở Rộng,” 23.

⁶⁸ THM, “Ý Nghĩa Của Tiệc Thánh,” 8.

⁶⁹ THM, “Cộng Đồng Tự Mở Rộng,” 23.

chúng đang quanh quẩn.”⁷⁰ Nguyên tắc này được xây dựng dựa trên một tuyên bố được đưa ra trước đó trong tài liệu: “Thánh lễ Tiệc Thánh là sự hiệp thông của Hội Thánh là một cộng đồng đức tin, cả địa phương và hoàn vũ. Mặc dù có ý nghĩa sâu sắc đối với cá nhân tham gia, Tiệc Thánh không chỉ là một sự kiện cá nhân... Sự chia sẻ và kinh nghiệm kết nối tại Bàn Tiệc Thánh nói lên bản

chất của Hội Thánh và mô hình thế gian như Đức Chúa Trời mong muốn.”⁷¹

Một nguyên tắc tương tự xuất hiện gần phần kết luận của sách THM: “Thánh Lễ Tiệc Thánh phải được tiến hành theo những cách làm cho liên kết cố hữu giữa Bàn Tiệc Thánh và sự sống thánh, cả cá nhân và tập thể...Giao tiếp với những người khác trong hội chúng là một dấu hiệu của cộng đồng và tình yêu thương lẫn nhau giữa các Cơ-đốc nhân xuyên qua Hội Thánh hoàn vũ.”⁷²

Có hai dấu hiệu hữu hình của sự hiệp thông như sau: Thứ nhất là, với tư cách là một cộng đồng quanh quẩn, chúng ta chia sẻ cùng một cái bánh và chén. Như hiệp thông trong thờ phượng nhắc nhở chúng ta: “Vì có một cái bánh, chúng ta dù nhiều người cũng chỉ một thân, vì tất cả chúng ta cùng hưởng cái bánh ấy.” (1Cr. 10:17).

Dấu hiệu thứ hai là chúng ta không được tự phục vụ mình để nhận bánh và chén, vì bánh và chén được biệt riêng ra thánh qua lời cầu nguyện của hội chúng, và phải được chuyển từ tay của người khác (bẻ bánh cho nhau).

⁷⁰ THM, “Cộng Đồng Tự Mở Rộng,” 22.

⁷¹ THM, “Ý Nghĩa Của Tiệc Thánh,” 8.

⁷² THM, “Thánh Lễ Tiệc Thánh và Đạo Đức Môn Đồ Cơ-Đốc,” 36.

Những nguyên tắc và tuyên bố trên cho thấy rằng, dù chúng ta có thể “nhóm” thờ phượng trực tuyến và có những cảm nhận về sự liên kết với hội chúng, những sự cách ly về thể xác giữa chúng ta sẽ ngăn cản chúng ta tham gia trực tiếp vào Tiệc Thánh chung với nhau.

Như đã nói ở trên, Hội Thánh khuyến khích các hội chúng tìm những cách mới để chia sẻ Phúc Âm, ngay cả việc sử dụng công nghệ. Mặc dù, theo dõi buổi thờ phượng và cầu nguyện qua mạng trong khi hội chúng đang đón nhận Tiệc Thánh tại nhà thờ là điều luôn luôn thích hợp, nhưng vào năm 2013 Hội đồng Giám Mục đã ban hành lệnh cấm các Hội Thánh Giám Lý Liên Hiệp cử hành Tiệc Thánh qua hệ thống trực tuyến.⁷³

Vậy thì đâu là cách thích hợp để những người nhóm thờ phượng trực tuyến tham gia Tiệc Thánh? Cách tương tự như tất cả những người khác “muốn hiệp thông với nhau nhưng không thể [về thể xác] tham dự buổi thờ phượng của Hội Thánh.” Mục sư hoặc đại diện của Hội Thánh sẽ mang bánh và chén đã được sử dụng trong Tiệc Thánh tại nhà thờ đến cho họ.⁷⁴ Những người ở cách xa Hội Thánh như vậy nếu có khó khăn cho sự thăm viếng của Mục sư hoặc những người đại diện thì họ nên được khuyến khích kết nối với một nhà thờ địa phương gần họ.

Hỏi: *Nếu chúng ta tin vào sự hiện diện thực sự của Chúa Giê-su Christ trong Tiệc Thánh, chẳng phải chúng ta nên mang bánh và chén đến những nơi như ga xe lửa và bến xe buýt và đem chúng cho bất kỳ ai muốn nhận chúng sao?*

⁷³ Để biết thêm thông tin về quyết định này và cuộc tham vấn trước đó, hãy truy cập <http://www.umc.org/what-we-Believe/what-is-the-united-methodist-view-of-Communion>.

⁷⁴ THM, “Cộng Đồng Tự Mở Rộng,” 22; “Giúp Việc Cho Các Mục Sư,” 28; “Các Yếu Tố Trong Tiệc Thánh,” 32.

Trả Lời: Ở lãnh vực lý thuyết, điều này thật có ý nghĩa, nhưng chúng ta hãy khám phá điều này một cách sâu đậm hơn.

Thứ nhất, sự hiểu biết của Hội Thánh Giám Lý Liên Hiệp về sự hiện diện Đấng Christ trong Tiệc Thánh không phải chỉ là ở trong bánh và chén nhưng “Đấng Christ hiện diện qua sự nhóm lại của tín hữu trong danh Chúa Giê-su...qua Lời Chúa được công bố và ban hành, và cũng qua bánh và chén đã được chia sẻ với nhau.”⁷⁵ Đặc tính chung của sự hiện diện này được nhắc nhở qua lời tuyên bố là “chúng tôi hiểu sự hiện diện thánh trong nghĩa tạm thời trong sự thông công.”⁷⁶

Thứ hai, Tiệc Thánh không được cử hành tách biệt với việc công bố Phúc Âm trong Kinh Thánh và giảng luận. Lời Chúa và Bàn Tiệc Thánh “bổ sung cho nhau để tạo thành một chương trình thờ phượng trọn vẹn. Sự tách biệt hai điều này sẽ làm giảm đi sự sống sung mãn trong Đức Thánh Linh được ban cho chúng ta nhờ đức tin nơi Chúa Giê-su Christ.”⁷⁷ “Tham gia Tiệc Thánh là sự đáp ứng và tiếp tục tham gia vào Lời Chúa đã được rao truyền.”⁷⁸

Hai nguyên tắc trên gợi ý rằng sự hiện diện của Đấng Christ không phải chỉ qua bánh và chén nhưng cũng qua sự họp lại của hội chúng và qua sự cử hành việc thờ phượng của Lời Chúa và Bàn Tiệc Thánh, trong bất cứ nơi nào có hội chúng nhóm họp. Đây không có nghĩa chỉ nhận bánh và chén ở những nơi mới, nhưng qua sự thờ phượng của toàn thể hội chúng. Theo như sự gợi ý để trả lời cho các câu hỏi khác, bánh và chén trong Tiệc Thánh “được xem như vật thánh và được dùng trong bối cảnh của hội chúng

⁷⁵ THM, “Sự Hiện diện Của Đấng Christ,” 11.

⁷⁶ THM, “Sự Hiện diện Của Đấng Christ,” 13.

⁷⁷ THM, “Mô Hình Căn Bản,” 18.

⁷⁸ THM, “Mô Hình Căn Bản” 19.

nhóm lại.”⁷⁹ Những nguyên tắc này cũng chỉ ra tầm quan trọng của chương trình thờ phượng qua Lời Chúa trong Kinh Thánh và giảng luận như một phần cần thiết của Tiệc Thánh.

Thứ ba, có sự khác biệt giữa việc chia sẻ bánh và chén một cách không phân biệt và Tiệc Thánh được mở rộng cho mọi người. Điều này được thể hiện rõ ràng bởi THM nhấn mạnh rằng tiết mục Tiệc Thánh luôn bắt đầu tuân tự qua lời mời gọi, sự xưng tội, và sự tha thứ. Lời mời gọi này cho tất cả những ai đến bàn Tiệc Thánh, bất kể hệ phái nào, đều đến như một sự đáp ứng lại trong đức tin, như một sự đáp ứng lại tình yêu của Đấng Christ được công bố và ban hành trong Hội Thánh.⁸⁰

Việc chia sẻ bánh và chén một cách không phân biệt thì hội chúng sẽ không thể nào cử hành Tiệc Thánh nếu bỏ đi lời mời ăn năn và đức tin, và bỏ qua trách nhiệm của Hội Thánh trong việc mời gọi mọi người vào “cuộc hành trình của đức tin và tăng trưởng trong sự thánh thiện.”⁸¹

Những Câu Hỏi Về Chủ Lễ Và Mục Vụ

Hỏi: Tôi là một truyền đạo (*Certified Lay Minister*) đang phục vụ một Hội Thánh nông thôn. Tôi có cần có Giáo Hạt Trưởng (*District Superintendent*) hoặc một Mục sư thực thụ (*Elder*) khác cầu

⁷⁹ THM, “Cộng Đồng Tự Mở Rộng,” 22.

⁸⁰ THM, “Mời Gọi Đến Bàn Tiệc Thánh của Thiên Chúa,” 13-15.

⁸¹ THM, “Mời Gọi Đến Bàn Tiệc Thánh của Thiên Chúa,” 15.

nguyện cho bánh và chén cho Chúa nhật Tiệc Thánh không? Họ có thể làm điều đó qua điện thoại hoặc Skype được hay không?

Trả Lời: THM đã trả lời rõ như sau: Bất kể nó có thể được thực hiện như thế nào (điện thoại, Skype, FaceTime hoặc các phương tiện điện tử khác), “việc thực hiện cầu nguyện cho bánh và chén trước thời hạn...là không phù hợp và trái với học thuyết của chúng ta và sự hiểu biết về cách thức ân điển của Đức Chúa Trời được tạo ra trong Tiệc Thánh (Điều XVIII, Các Điều của Tôn giáo, BOD; trang 64).”⁸²

Mối quan tâm chính trong tuyên bố này là Thánh Lễ Chúc Tạ, chứ không phải chủ yếu là về “sự thánh hóa” mà là về sự tập hợp của hội chúng chung quanh Bàn Tiệc Thánh để tạ ơn và ngợi khen Chúa. “Bánh và chén của Tiệc Thánh được thánh hóa và được sử dụng trong bối cảnh của hội chúng tụ họp.”⁸³

Hỏi: *Ai được phép chúc phước trên bánh và chén mà mọi người chuẩn bị ở nhà hoặc có thể đã được gửi qua đường bưu điện để sử dụng trong phương tiện trực tuyến, truyền hình hoặc đài phát thanh về Tiệc Thánh? Sự chúc phước này có phải chỉ giới hạn ở Mục sư thực thụ, hoặc có thể một Mục sư nhiệm chức hay không?*

Trả Lời: THM tuyên bố rõ ràng, “Một Mục sư thực thụ được phong chức hoặc một người được ủy quyền theo quy định của Sách Giáo Luật chủ lễ tất cả các buổi cử hành Tiệc Thánh.”⁸⁴

Tuy nhiên, như chúng ta đã lưu ý cho câu hỏi về việc tham gia và

⁸² THM, “Các Yếu Tố Trong Tiệc Thánh,” 32.

⁸³ THM, “Mục Sư Chủ Lễ: Mục sư Thực Thụ và Mục Sư Nhiệm Chức,” 25-26, Sách Giáo Luật 2012, ¶316.1, 332, 340.2.b.

⁸⁴ THM, “Mục Sư Chủ Lễ: Mục sư Thực Thụ và Mục Sư Nhiệm Chức,” 25-26.

cử hành Tiệc Thánh qua trực tuyến (xem ở trên), việc ban Tiệc Thánh trực tuyến cũng như tham gia qua các chương trình phát thanh và truyền hình hiện nay bị cấm qua lời kêu gọi của Hội Đồng Giám Mục năm 2014 tạm hoãn trên tất cả các thực hành Bí Tích trực tuyến, vì vậy việc chuẩn bị bánh và chén để sử dụng như vậy là không thích hợp.

Hỏi: *Chúng tôi có một Chấp sự (ordained deacon) được phong chức để phục vụ như một phần của ban lãnh đạo của chúng tôi. Vai trò của Chấp sự trong việc cử hành Tiệc Thánh là gì?*

Trả Lời: Sách Giáo Luật 2012

(**¶** 320) nói rằng các Chấp sự (deacons) phải hỗ trợ “các Mục

sư thực thụ (Elders) trong việc thực hiện ban Tiệc Thánh”. Thêm nữa, THM đã viết như sau: “Để tiếp tục giữ gìn truyền thống lịch sử và sự thực hành... vai trò thích hợp của các Chấp sự trong Tiệc Thánh bao gồm việc đọc các bài đọc Phúc Âm, hướng dẫn tiết mục cầu thay cho thế giới, cho Hội Thánh và cho những người nghèo khổ; nhận bánh và chén và chuẩn bị bàn Tiệc Thánh trước tiết mục Thánh Lễ Chúc Tạ; hỗ trợ Mục Sư trong việc phân phát bánh và chén trong Tiệc Thánh; sắp xếp bàn Tiệc Thánh; và chuẩn bị hội chúng trước khi Mục sư chúc phước.”⁸⁵

⁸⁵ THM, “Phụ Tá Mục Sư: Trưởng Lão và Hội Chúng,” 27.

Sống Trong Sự Mầu Nhiệm (Living into the Mystery) mở rộng phần mô tả trên về công việc của Chắp sự tại Bàn Tiệc Thánh: “Chắp sự có thể nhận bánh và ly, và đặt chúng ở những vị trí thích hợp trên Bàn Tiệc Thánh. Chắp Sự cũng có thể rót nước nho vào chén, sau đó đảm bảo rằng mọi vật và mọi người ở đúng vị trí của chúng để bắt đầu Đại lễ Tạ ơn. Nếu các món quà đã được đặt trên Bàn Tiệc Thánh và được che đậy, Chắp sự có thể dẫn dắt hoặc làm việc với những người khác, chẳng hạn như những người trong ban tiếp tân, để tiết lộ các món quà một cách đơn giản, nhã nhặn và mạnh mẽ thích hợp, và đặt khăn ở một nơi thích hợp bên cạnh bàn.”⁸⁶

Hỏi: *Chúng tôi có hai Mục sư trong ban lãnh đạo, và họ muốn chia sẻ vai trò chủ lễ trong Tiệc Thánh. Cách thích hợp nào để phân chia phần cầu nguyện cho hai người trong Tiệc Thánh?*

Trả Lời: Mặc dù, *THM* có câu trả lời rõ ràng cho câu hỏi này, nhưng nó cho chúng ta một số gợi ý.

Trước tiên, chúng ta cần nhớ rằng Thánh Lễ Chúc Tạ là một lời cầu nguyện đối thoại duy nhất (chứ không phải là một “bộ sưu tập” của những dòng chữ thánh) được chia sẻ giữa vị chủ lễ và Hội Thánh. Do đó, bất kỳ chia sẻ nào về lời cầu nguyện cần phải tôn trọng đặc tính này như là lời cầu nguyện chung. Chia sẻ lời cầu nguyện cũng cần phải bảo tồn ý thức của lời cầu nguyện như một lời cầu nguyện duy nhất. Ngoài ra, không có phần nào của lời cầu nguyện này có thể được ủy quyền cho một Chắp sự hay các Truyền đạo. Như *THM* lưu ý, “một Mục sư thực thụ hoặc Mục sư được ủy quyền sẽ dẫn dắt Hội Thánh trong phần cầu nguyện Thánh Lễ Chúc Tạ, trong đó cả hội chúng sẽ đóng một vai trò chủ động.”⁸⁷

⁸⁶ *Sống Trong Sự Mầu Nhiệm*, 29-30.

⁸⁷ *THM*, “Đại Lễ Tạ Ôn,” 22 và “Mục Sư Chủ Lễ,” 26.

Điều thứ hai, như THM bày tỏ, “Tất cả các Mục sư thực thụ hoặc Chấp sự có mặt đều có thể được mời...đứng cùng chủ lễ tại bàn Tiệc Thánh và hỗ trợ việc phân phát bánh và chén.”⁸⁸ Và THM dường như gợi ý rằng ngay cả khi có nhiều Mục sư thực thụ hiện diện thì thông thường chỉ có một vị Mục sư làm chủ lễ tại bàn Tiệc Thánh.

Sau đây, câu trả lời thứ nhất là đề nghị hai vị Mục sư thực thụ luân phiên chịu trách nhiệm chủ lễ mỗi khi Hội Thánh cử hành Tiệc Thánh. Điều này có lợi thế là làm rõ với Hội Thánh rằng tất cả các Mục sư thực thụ, bất kể họ đang ở vị trí nào chẳng hạn như “quản nhiệm” hay “phụ tá”, nam hay nữ, đều được ủy quyền như nhau về mục vụ thánh trong Hội Thánh. Nó cũng tạo cơ hội cho Hội Thánh trải nghiệm những giọng nói và cách thể hiện lời cầu nguyện khác nhau do hai vị Mục sư thực thụ trình bày. Câu trả lời thứ hai là yêu cầu hai vị Mục sư thực thụ phải chú ý đến hình thức Thần học của Thánh Lễ Chúc Tạ như một lời cầu nguyện duy nhất và phân chia phần cầu nguyện làm sao phản ánh hình thức Thần học đó. Sự phân chia này cũng nên được luyện tập kỹ lưỡng để tránh bất kỳ sự lúng túng nào trong việc cầu nguyện. Hãy sử dụng Thánh Lễ Chúc Tạ trong phần Lời Chúa và Bàn Tiệc Thánh I⁸⁹ làm ví dụ, lời cầu nguyện được phân chia như sau:

MS1: Mở đầu đối thoại thông qua “hơi thở của cuộc sống”.

MS2: “Khi chúng con quay đi...qua các tiên tri.

MS1 và MS2 cùng nhau: “Như vậy, với con cái của Ngài trên trái đất...”

Tất cả: “Thánh thay, thánh thay, thánh thay...”

MS1: “Ngài thật thánh thay...khi Chúa cứu rỗi con cái Chúa.”

⁸⁸ THM, “Mục Sư Chủ Lễ,” 26.

⁸⁹ *Thánh Ca Giám Lý Liên Hiệp*, 9-10; *Sách Thờ Phụng Giám Lý Liên Hiệp*, 36-38.

MS2: “Chúa đã chữa lành người bệnh...Lời Chúa và Đức Thánh Linh.”

E1: “Vào đêm...để nhớ đến Ta.”

E2: “Khi bữa ăn tối vừa xong...để nhớ đến Ta.”

E1: Và như vậy, để tưởng nhớ...sự mâu nhiệm của đức tin.”

Tất cả: “Chúa Cứu Thế đã chết...”

MS1: Hãy tuôn đổ Đức Thánh Linh của Chúa...bằng máu của Ngài.”

MS2: Bởi Đức Thánh Linh của Chúa...trong bữa tiệc trên trời của Ngài.”

MS1 và MS2 kết hợp với nhau: “Qua Con Ngài là Chúa Giê-su Christ...”

Tất cả: “A-men.”

Sự phân chia như vậy sẽ đòi hỏi hai vị Mục sư phải tập dượt cẩn thận để thực hiện các chuyển đổi và cử chỉ đi kèm với lời cầu nguyện được trôi chảy và tràn đầy ý nghĩa nhất nếu có thể.

Những Câu Hỏi Về Sự Cẩn Trọng Bánh Và Chén

Hỏi: *Khi nào chúng ta nên ban phát bánh và chén cho những người không tham dự Thánh Lễ Tiệc Thánh? Một tuần sau đó có được không? Hay là sau một tháng? Chúng ta có thể giữ bánh và chén lâu hơn được không?*

Trả Lời: Mặc dù THM không trả lời rõ ràng câu hỏi này, nhưng nó đã đặt ra một nguyên tắc cơ bản rằng “bàn Tiệc Thánh có thể được mở rộng, *không có sự chậm trễ không cần thiết*, bao gồm những người không thể tham dự vì tuổi tác, bệnh tật hoặc các tình trạng tương tự.” Ngụ ý trong nguyên tắc này đó là chúng ta có thể mang bánh và chén cho những người không thể tham dự là một phần mở rộng của Tiệc Thánh của Hội Thánh. Nó không phải là một hình thức “lưu giữ” Tiệc Thánh cũng không phải là một loại “còn sót lại” trong Tiệc Thánh. Những gì chúng ta đang chia sẻ không phải là chỉ có bánh và chén, mà còn là ý thức của sự hiệp thông giữa chúng ta có với nhau trong Đấng Christ. Đây là sự hiệp thông mà chúng ta đã ăn mừng với nhau trong sự quay quần chung quanh Bàn Tiệc Thánh mà giờ đây chúng ta “mở rộng” cho những người vắng mặt một cách bất đắc dĩ.

Trong thực tế, chúng ta nên mang lại sự hiệp thông (bánh và chén) cho những người vắng mặt ngày hôm đó hoặc không trễ hơn ngày hôm sau vì bánh mì sẽ hư và nước trái cây sẽ lên men. Bất kỳ sự chậm trễ nào nữa sẽ làm mất đi ý thức về sự hiệp thông mở rộng mà chúng ta đang có ý định chia sẻ. Khi chúng ta không thể đến thăm người vắng mặt kịp thời, vị Mục sư nên sắp xếp một chuyến thăm riêng lẻ với mục đích cử hành Tiệc Thánh cho người đó. (Xin xem *Tiệc Thánh Mở Rộng* của Mark Stamm, như trong phụ lục phần “Để đọc thêm” cho sự thảo luận toàn diện về mục vụ này.)

Hỏi: *Những cách thích hợp nào để loại bỏ bánh mì và nước nho còn thừa?*

Trả Lời: THM đưa ra nguyên tắc cơ bản để xử lý bánh mì thừa và nước trái cây như sau: “Bánh và chén đã được thánh hóa thì

phải được đối xử với lòng tôn kính và sự trân trọng như những món quà của sự sáng tạo của Đức Chúa Trời, theo Lời Chúa trong Thánh Lễ Chúc Tạ, trở thành ‘thân thể và huyết của Đấng Christ cho chúng ta (UMH; trang 10).’⁹⁰ Những hướng dẫn này còn được đề cập trong *Sách Thờ Phụng* (trang 30): “Những gì được thực hiện với bánh và chén còn lại nên bày tỏ sự quản lý của chúng ta đối với các món quà của Đức Chúa Trời và sự tôn trọng của chúng ta đối với mục đích thánh thiện mà chính bánh và chén đã phục vụ.”

Trong thực tế, điều này có nghĩa như sau, theo thứ tự ưu tiên: Thứ nhất, phần bánh và nước còn lại phải được trả lại cho ban Tiệc Thánh được chuẩn bị bởi các Chấp sự hoặc những người trong Ban Tiệc Thánh để ban phát cho người bệnh và cho những người vắng mặt bất đắc dĩ trong Tiệc thánh tại nhà thờ.

Thứ hai, vì đây là những món quà thực phẩm, “Mục sư và / hoặc những người khác theo sự hướng dẫn của Mục sư “nên” sử dụng chúng một cách tôn kính sau buổi lễ.”⁹¹ Điều cuối cùng, bánh và chén có thể “được trở về lòng đất bằng cách đổ...chôn vùi, phân tán hoặc đốt cháy.”⁹² Bánh và chén không nên đổ xuống cống hoặc bỏ vào thùng rác. *Sống Trong Sự Mầu Nhiệm* đã có một lời cảnh báo hữu ích: “Bánh và chén trở về lòng đất một cách trực tiếp có thể tạo nên một nhân chứng quan trọng trong môi trường. Đồng thời, bánh và chén chưa sử dụng nên trở về lòng đất với một số lượng tương đối nhỏ. Hình ảnh của những miếng bánh mì lớn nằm trên bãi cỏ nhà thờ hoặc trong bụi hoa là một hình ảnh không thu hút hoặc là một dấu hiệu lãng phí. Điều này có thể

⁹⁰ THM, “Bánh và Chén trong Tiệc Thánh,” 31.

⁹¹ THM, “Bánh và Chén trong Tiệc Thánh,” 32.

⁹² THM, “Bánh và Chén trong Tiệc Thánh,” 32.

tránh được khi chúng ta chỉ chuẩn bị lượng bánh cần thiết đủ cho Tiệc Thánh mà thôi.”⁹³

Hỏi: *Chúng tôi đang cử hành Tiệc Thánh với Ban Thanh Niên vào cuối chương trình bồi linh. Có thể nào chấp nhận được nếu chúng tôi thay thế bánh mì và nước nho bằng nước trái cây và bánh “Donuts” hay không?*

Trả Lời: Trong bối cảnh văn hóa nhất định, bánh mì và nước nho có thể được thay thế, nhưng những vật liệu được thay thế phải nằm trong các luật định được Hội Thánh thiết lập. THM nhấn mạnh tầm quan trọng của “tính liên tục lịch sử với Hội Thánh hoàn vũ” đã phản ánh trong việc chúng ta sử dụng bánh và chén. Riêng về bánh, THM nói, “Trong sự phù hợp với những lời của Đấng Christ và truyền thống Cơ-đốc, Hội Thánh sử dụng bánh mì trong Tiệc Thánh.” Nghĩa là, trong khi ổ bánh mì “có thể được làm từ bất kỳ loại ngũ cốc nào” thì nó phải “có hình dáng và mùi vị như bánh mì”. Bánh có thể bánh lên men hoặc không men, nhưng một cách đơn giản là bánh mì (không phủ lên bất cứ vật liệu khác như: các loại hạt, nho khô, phẩm màu nhân tạo hoặc các loại bảo quản).” THM nêu một nguyên tắc tương tự đối với nước nho: “Trong sự phù hợp với Kinh Thánh và truyền thống Cơ-đốc, các Hội Thánh trong lịch sử đã sử dụng rượu vang trong Thánh Lễ Tiệc Thánh.” Nhiều nhà thờ, Tin Lành và Công Giáo luôn sử dụng rượu vang, nhưng các nhà thờ Giám Lý Liên Hiệp, ít nhất là từ cuối thế kỷ 19, họ đã sử dụng nước nho chưa lên men.⁹⁴

⁹³ *Sống Trong Sự Mầu Nhiệm*, 51.

⁹⁴ THM, “Bánh và Chén Trong Tiệc Thánh,” 30-31.

Ý NGHĨA TÂM LINH TRONG TIỆC THÁNH

Tiệc Thánh có ý nghĩa gì đối với những người Giám Lý Liên Hiệp? Tại bàn Tiệc Thánh, chúng ta được định hình trong ngôn ngữ của sự tạ ơn và sự tưởng nhớ. Chúng ta sẽ kinh nghiệm một dấu hiệu của việc hoàn thành điều răn kính Chúa và yêu người. Chúng ta sẽ đón nhận một dấu hiệu tình yêu thương của Đức Chúa Trời không ngừng dành cho chúng ta, ngay cả khi chúng ta không hoặc cảm thấy xứng đáng với tình yêu đó. Việc dâng lời tạ ơn, việc tham gia vào Tiệc Thánh và việc chia sẻ cùng nhau sẽ nói lên một hình ảnh về những gì mà chúng ta được kêu gọi để trở thành ngày hôm nay và một hình ảnh về đời sống chúng ta có thể ra sao khi kỳ hạn đã được trọn. Cho dù chúng ta gọi bữa ăn thánh này là Tiệc Thánh, Bữa Tiệc Biệt Ly của Chúa, hay Thánh Lễ Hiệp Thông, thì trong đó, chúng ta sẽ trải nghiệm được điều gì đó về lời hứa về sự sáng tạo mới của Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ đón nhận thực phẩm thêm sức cho cuộc sống môn đồ, và chúng ta được sai đi với quyền năng của Đức Thánh Linh để trở thành Thân thể của Đấng Christ trong sứ mệnh và mục vụ cho thế gian.

TÀI LIỆU ĐỌC THÊM

Eucharist: Christ's Feast With the Church, by Laurence Hull Stookey
(Nashville: Abingdon Press, 1993).

Let Every Soul Be Jesus' Guest, by Mark Stamm (Nashville: Abingdon, 2006).

Living into the Mystery: A United Methodist Guide for Celebrating Holy Communion (Nashville: General Board of Discipleship, 2007).

The Worship Resources of the United Methodist Hymnal, by Hoyt Hickman
(Nashville: Abingdon, 1989).

This Holy Mystery: A United Methodist Understanding of Holy Communion
(Nashville: General Board of Discipleship, 2004).

This Holy Mystery: A United Methodist Understanding of Holy Communion Study Guide, by Gayle Carlton Felton (Nashville: General Board of Discipleship, 2005).

This Holy Mystery: A United Methodist Understanding of Holy Communion A Study Guide for Children, by Carolyn Tanner (Akron: OSL Publications, 2006).

“The Duty of Constant Communion,” by John Wesley, in *The Works of John Wesley*, Volume 3, edited by Albert C. Outler (Nashville: Abingdon Press, 1986), pages 427-39.

“The Means of Grace,” by John Wesley, in *The Works of John Wesley*, Volume 1, edited by Albert C. Outler (Nashville: Abingdon Press, 1984), pages 376–97.

Worshiping With United Methodists: A Guide for Pastors and Church Leaders, by Hoyt L. Hickman (Nashville: Abingdon Press, 1996).

Worship Matters (Volumes I and II), edited by E. Byron Anderson (Nashville: Discipleship Resources, 1999).

VỀ TÁC GIẢ

Tiến sĩ E. Byron (Ron) Anderson là Giáo sư Thờ Phụng của Styberg tại Garrett-Evangelical Theological Seminary, Evanston, Illinois. Tiến sĩ Anderson là một mục sư Giám Lý thực thụ thuộc Giáo phận Minnesota.

DISCIPLESHIP MINISTRIES
The United Methodist Church

1908 Grand Avenue, Nashville, TN 37212 • UMCdiscipleship.org • 877.899.2780